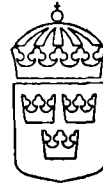

Regeringens proposition

1985/86: 155

med förslag till utsökningsregisterlag m. m.

Prop.
1985/86: 155

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 20 mars 1986.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Kjell-Olof Feldt

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en lagreglering av det ADB-register som används inom exekutionsväsendet, det s. k. utsökningsregistret. Lagförslaget innebär i huvudsak en kodifiering av nuvarande ordning. Den nya lagen föreslås innehålla regler om personregistrets ändamål och innehåll samt om ADB-teknisk tillgång till registret och gallring av uppgifter ur detta. Dessutom föreslås några mindre ändringar i sekretesslagen (1980: 100).

1 Förslag till Utsökningsregisterlag

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § För de ändamål som anges i denna paragraf skall med hjälp av automatisk databehandling föras ett för hela riket gemensamt utsökningsregister.

Registret skall användas inom exekutionsväsendet för

1. verkställighet enligt utsökningsbalken,
2. verkställighet eller tillsyn enligt annan författning,
3. avräkning enligt lagen (1985: 146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter,

4. planering och tillsyn av verksamhet som avses under 1–3.

Registret får användas av myndigheter utanför exekutionsväsendet för

1. ändamål som avses i andra stycket 3,
2. planering, samordning och uppföljning av revisions- och annan kontrollverksamhet vid beskattning och tulltaxering,
3. utredningar vid bestämmande och uppörd av skatter, tullar och socialavgifter.

2 § Riksskatteverket förfogar över hela utsökningsregistret. En kronofogdemyndighet förfogar över registret, såvitt gäller uppgifter i mål eller ärenden som handläggs hos myndigheten, enligt de närmare föreskrifter regeringen meddelar.

Utsökningsregistrets innehåll

3 § Utsökningsregistret skall innehålla uppgifter om den som enligt 1 kap. 7 § utsökningsbalken är gäldenär eller svarande i mål hos en kronofogdemyndighet. I fråga om annan person får införas uppgifter som avses i 6 § 9.

4 § För en fysisk person skall i utsökningsregistret anges

1. namn, adress och personnummer eller, när uppgift om personnummer saknas, särskilt registreringsnummer,
2. civilstånd och dag för civilståndsändring,
3. om han har avlidit dagen för dödsfallet,
4. om han har flyttat till utlandet dagen för utflyttningen och den församling från vilken utflyttningen skett.

5 § För en juridisk person skall i utsökningsregistret anges firma, adress och organisationsnummer eller, när uppgift om organisationsnummer saknas, särskilt redovisnings- eller registreringsnummer.

För ett dödsbo får även registreras den avlidnes personnummer och dagen för dödsfallet.

6 § Utöver de uppgifter som anges i 4 och 5 §§ får utsökningsregistret, i den utsträckning som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, innehålla uppgifter om

1. exekutionstitel, skuldens storlek, medelsslag, dag när skulden fastställdes och när den förföll till betalning, influtna medel, den tidpunkt vid

vilken skulden preskriberas samt andra förhållanden av betydelse för betalningsskyldigheten som framgår av exekutionstiteln eller av andra handlingar i målet,

2. de verkställighetsåtgärder som har begärts av sökanden,
3. den som sökt verkställigheten och vad som i övrigt behövs för utbetalning av influtna medel och annan redovisning,
4. ställd säkerhet, uppskov och avbetalningsplan,
5. utmätning, exekutiv försäljning, införsel, avräkning och betalnings-säkring,
6. kvarstad och återtagande av vara,
7. bötesförvandling,
8. betalningsinställelse och likvidation,
9. konkurs, ackord, näringsförbud och förordnande av god man enligt 2 § ackordslagen (1970:847),
10. förhör eller annan åtgärd som har vidtagits för efterforskning av tillgångar,
11. redovisningen av verkställighetsuppdraget,
12. administrativa och tekniska uppgifter som behövs för registrets användning.

Åtkomst och utlämnande

7 § Riksskatteverket och kronofogdemyndigheterna får ha terminalåtkomst till utsökningsregistret.

Terminalåtkomsten för en kronofogdemyndighet får avse endast uppgifter om

1. den som är registrerad hos en kronofogdemyndighet i länet som gäldenär i mål om exekutiva åtgärder,
2. den som i annat fall än som avses under 1 är gäldenär eller svarande i mål eller ärende som handläggs hos myndigheten,
3. make till person som avses under 1,
4. den som är gemensamt betalningsansvarig med person som avses under 1,
5. fåmansföretag som avses i 35 § 1 a mom. sjunde stycket kommunal-skattelagen (1928:370) och delägare i sådant företag, om företaget eller delägare i detta är gäldenär som avses under 1,
6. konkurs och näringsförbud.

I fråga om kronofogdemyndighet som är tillsynsmyndighet i konkurs gäller terminalåtkomsten enligt andra stycket 1 också gäldenärer i annat län, om detta ingår i tillsynsområdet.

8 § Generaltullstyrelsen, länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna får ha terminalåtkomst till utsökningsregistret. Terminalåtkomsten för generaltullstyrelsen får avse endast uppgifter om person som förekommer i ärende hos myndigheten. För en länsstyrelse och en lokal skattemyndighet får terminalåtkomsten avse endast uppgifter om person, som förekommer i ärende hos myndigheten eller hos annan skattemyndighet inom länet.

9 § För utbetalning av influtna medel och för annan redovisning får uppgifter ur utsökningsregistret lämnas ut på medium för automatisk databehandling.

För annat ändamål än som anges i första stycket får uppgifter lämnas ut på medium för automatisk databehandling endast om detta följer av lag eller förordning eller regeringen har medgett det. Regeringen får uppdra åt

datainspektionen att lämna sådant medgivande i fråga om uppgifter som inte omfattas av sekretess. Datainspektionens beslut får överklagas hos regeringen genom besvär.

Prop. 1985/86: 155

Övriga bestämmelser

10 § Myndighet som är registeransvarig för utsökningsregistret skall särskilt iakta att uppgifterna i registret får bearbetas endast i enlighet med registrets ändamål. Regeringen får för särskilt fall medge annan bearbetning, om det föreligger särskilda skäl.

11 § Uppgift om indrivningsuppdrag som avser böter får bevaras i utsökningsregistret till utgången av det år då full betalning skedde. Andra uppgifter som avses i 6 § 1–11 får bevaras under högst tre år. Denna tid räknas för uppgifter om betalningssäkring, kvarstad, näringsförbud och förordnande av god man från utgången av det år då åtgärden förföll eller förlorade sin verkan samt för uppgifter om konkurs och ackord från utgången av det år då förfarandet avslutades. För övriga uppgifter räknas tiden från utgången av det år under vilket målet avslutades. Uppgifter enligt 4 och 5 §§ skall bevaras så länge annan uppgift om personen förekommer i registret.

Uppgift som inte längre får bevaras skall gallras ur registret senast tre månader efter bevaringstidens utgång.

Regeringen får föreskriva att vissa av de uppgifter som avses i 6 § 1–11 får bevaras under högst fem år, om särskilda skäl föreligger.

Denna lag träder i kraft, i fråga om 11 § första och andra styckena den 1 januari 1987, och i övrigt den 1 september 1986.

2 Förslag till Lag om ändring i sekretesslagen (1980: 100)

Prop. 1985/86: 155

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 1, 2 och 19 §§ sekretesslagen (1980: 100)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Sekretess gäller i myndighets verksamhet, som avser bestämmande av skatt eller som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt, för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Uppgift hos tullverket får dock lämnas ut, om det står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. För uppgift i mål hos domstol gäller sekretessen endast om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs. Har uppgifter erhållits från annan myndighet och är den sekretessbelagd där, gäller dock denna sekretess hos domstolen, om uppgiften saknar betydelse i målet.

Föreslagen lydelse

9 kap.
1 §²

Sekretess gäller i myndighets verksamhet, som avser bestämmande av skatt eller som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt, för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. *Motsvarande sekretess gäller i myndighets verksamhet som avser förande av eller uttag ur register som avses i skatteregisterlagen (1980: 343) för uppgift som har tillförts sådant register.* Uppgift hos tullverket får dock lämnas ut, om det står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. För uppgift i mål hos domstol gäller sekretessen endast om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs. Har uppgifter erhållits från annan myndighet och är den sekretessbelagd där, gäller dock denna sekretess hos domstolen, om uppgiften saknar betydelse i målet.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst eller förmögenhet samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift samt skatte- och avgiftstillägg och förseningsavgift. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Sekretessen gäller inte beslut, varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs, såvida inte beslutet meddelas i ärende om

1. förhandsbesked i taxerings- eller skattefråga,
2. befrielse från tillämpning av bestämmelserna om beräkning av skattepliktig realisationsvinst vid avyttring av aktier och liknande egendom i samband med strukturrationalisering,
3. rätt att erhålla avdrag vid taxeringen för avsättning till särskild nyanaffningsfond,
4. rätt att erhålla avdrag vid taxeringen för kostnad för exportkredit.

¹ Lagen omtryckt senast 1985: 1059.

² Senaste lydelse 1984: 949.

5. beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige när beslutet har fattats av forskarskattenämnden.

Utän hinder av sekretessen får uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lag om förfarandet vid beskattning eller om skatteregister.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

2 §

Sekretess gäller i

1. särskilt ärende om kontroll beträffande skatt eller om säkringsåtgärd i samband med sådan kontroll samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte faller under 1 §,

2. ärende om kompensation för eller återbetalning av skatt,

3. ärende om anstånd med erläggande av skatt för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

I fråga om sekretess enligt denna paragraf tillämpas 1 § första stycket *andra-fjärde meningarna*.

I fråga om sekretess enligt denna paragraf tillämpas 1 § första stycket *tredje-femte meningarna*.

Sekretessen gäller inte beslut i ärende som avses i första stycket 2 och 3. I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

19§³

Sekretess gäller inom exekutionsväsendet i mål eller ärende angående exekutiv verksamhet för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon honom närstående lider avsevärd skada eller betydande men om uppgiften röjs. Sekretessen gäller dock inte uppgift om förpliktelse som avses med den sökta verkställigheten och inte heller beslut i målet eller ärendet.

Sekretess gäller hos kronofogdemyndighet för uppgift i det centrala skatteregistret om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Har uppgiften tillförts ett mål gäller dock första stycket.

Motsvarande sekretess gäller i myndighets verksamhet som avser förande av eller uttag ur utsökningsregistret för uppgift som har tillförts registret.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år, såvitt angår uppgift om enskilds personliga förhållanden, och annars i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1986.

³ Senaste lydelse 1982: 454.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 20 mars 1986

Närvarande: statsministern I. Carlsson, ordförande, och statsråden Feldt, Leijon, Hjelm-Wallén, Andersson, Bodström, Göransson, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Wickbom, Johansson, Hulterström, Lindqvist

Föredragande: statsrådet Feldt

Proposition med förslag till utsökningsregisterlag m. m.

1 Inledning

Det ADB-system som numera används inom exekutionsväsendet är resultatet av ett långvarigt utvecklingsarbete. Redan under senare delen av 1960-talet togs de första stegen. Exekutionsväsendets organisationsnämnd (EON) fick nämligen år 1966 i uppdrag att studera möjligheterna att utnyttja ADB inom exekutionsväsendet.

Ansvar för utvecklings- och testarbetet övertogs när EON upphörde år 1973 av riksskatteverket (RSV), som fortsättningsvis drev verksamheten med inriktning på ett centralt ADB-system under arbetsnamnet REX (redovisningssystem för exekutionsväsendet). I december 1975 sammanfattade RSV i en rapport till regeringen erfarenheterna från en försöksverksamhet som hade bedrivits i Södermanlands län. Verket föreslog då att ADB-systemet skulle införas i hela landet.

Rapporten remissbehandlades. Från en del håll kritiserades den föreslagna lösningen med ett centralt system. Något förslag med en sådan inriktning kom därför inte att underställas riksdagen för beslut. I stället uppdrog regeringen åt Statskonsult AB att göra en utvärdering av olika alternativ. Denna utvärdering visade att alternativet med regionala system skulle bli flera gånger dyrare än den av RSV föreslagna centrala lösningen.

Den fortsatta försöksverksamheten författningsreglerades genom en förordning (1976: 163) som trädde i kraft den 1 maj 1976 och RSV tilldelades därefter successivt medel för en utbyggnad av projektet. Detta hade t. o. m. budgetåret 1980/81 genomförts i Stockholms, Södermanlands, Uppsala, Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län. I avvaktan på en utvärdering av försöksverksamheten beslöts att någon ytterligare utbyggnad av denna inte skulle ske.

Uppdraget att göra en sådan utvärdering gavs åt en särskild utredningsman (riksdagsmannen Larz Johansson, "REX-utredningen") och denne redovisade sitt arbete i betänkandet (Ds Kn 1981:5-7) Datorstöd för exekutionsväsendet. Utredningsmannens överväganden om olika systemlösningar mynnade ut i förslag om att försöksverksamheten skulle ersättas

med permanent drift och att ADB-systemet med oförändrad struktur skulle byggas ut till återstående kronofogdemyndigheter under budgetåren 1982/83 och 1983/84. I budgetpropositionen för budgetåret 1982/83 föreslogs, i huvudsaklig överensstämmelse med betänkandets förslag, att systemet skulle genomföras vid samtliga kronofogdemyndigheter (prop. 1981/82: 100 bilaga 18). Riksdagen beslutade i enlighet med propositionen (CU 1981/82: 40, rskr 406).

Vid övergången till permanent drift ersattes reglerna om försöksverksamhet med en förordning (1983: 167) om användning av automatisk databehandling inom exekutionsväsendet. Denna förordning reglerar bl. a. förfarandet vid registreringen av allmänna mål i REX-systemet, men den innehåller inte några bestämmelser om den närmare utformningen av registret.

Behovet av en utförligare författningsreglering av exekutionsväsendets dataregister har aktualiserats bl. a. genom det av skatteindrivningsutredningen (B 1981: 02), SIU, överlämnade betänkandet (Ds Fi 1983: 4) Utsökningsregisterlag. Betänkandet har remissbehandlats. Till protokollet i detta ärende bör fogas sammanfattningen av betänkandet och dess författningsförslag samt en förteckning över remissinstanserna som *bilaga 1, 2 och 3*.

Regeringen beslutade den 24 oktober 1985 att inhämta lagrådets yttrande över inom finansdepartementet upprättade förslag till lagstiftning på grundval av betänkandet. Lagrådsremissen omfattade ett förslag till utsökningsregisterlag och ett förslag till lag om ändring i sekretesslagen. Lagrådet lämnade förslagen utan erinran. Till protokollet bör fogas som *bilaga 4* de till lagrådet remitterade lagförslagen och som *bilaga 5* lagrådets yttrande över dessa.

Jag tar nu också upp ett förslag som inte har granskats av lagrådet. Det gäller en ändring i sekretesslagen som syftar till att för enhetlighetens skull ge reglerna om sekretess hos myndigheter som har terminalåtkomst till det centrala skatteregistret samma redaktionella utformning som föreslås i fråga om sekretessen vid terminalåtkomst till utsökningsregistret. Även i de av lagrådet granskade förslagen har gjorts vissa justeringar av redaktionell art. Innan jag går in på lagförslagen skall jag lämna en kortfattad redogörelse för det ADB-system som används av kronofogdemyndigheterna.

2 ADB-systemet inom exekutionsväsendet

Kronofogdemyndigheternas ADB-system har hittills använts i huvudsak bara för handläggningen av de allmänna målen, dvs. mål om uttagande av det allmännas fordringar på skatter, avgifter, böter o. d. De enskilda målen har registrerats huvudsakligen för att möjliggöra en datorstödd samordning med de allmänna målen vid handläggningen.

I systemet ingår åtta databaser, nämligen

- centralregister, som innehåller uppgifter om alla allmänna och enskilda mål som är överlämnade för indrivning,
- transaktionsregister som används för registrering via terminal av nya

- mål, betalningar, avkortningar och anstånd m. m. och vars uppgifter efter avstämning överförs satsvis till centralregistret,
- namnregister för efterforskning av person-/organisationsnummer, som är identifikationsbegrepp i centralregistret,
 - postnummerregister för fördelning och överflyttning av mål m. m.,
 - e-målsregister för sökning av enskilda mål med hjälp av diarienummer
 - ombudsregister, som innehåller uppgifter om ombud och sökande som är frekventa beträffande e-mål,
 - organisationsnummerregister för snabb tillgång till namn, adress m. m. för i huvudsak alla juridiska personer och
 - behörighetsregister för kontroll av behörigheten vid användning av terminal.

All datorbearbetning i REX-systemet sker centralt hos datamaskincentralen för administrativ databehandling (DAFA). Vid ingången av 1986 fanns hos kronofogdemyndigheterna och RSV totalt ca 550 bildskärmsterminaler och 550 dataskrivare anslutna till datorernas centralenheter via fast uppkopplade telelinjer och kommunikationsdatorer.

För att påverka registrets innehåll via terminal krävs giltigt behörighetskort. Uppgift om att visst kort ger behörighet, resp. att behörigheten har upphört, förs in i behörighetsregistret av den säkerhetsansvarige hos kronofogdemyndigheten.

Nya allmänna mål förs in i systemet dels vid RSV, dels av en särskild registreringsenhet vid kronofogdemyndigheten i Stockholm.

Vid registreringen av nya mål tillförs ADB-systemet uppgifter om den som avses med den sökta verkställigheten samt uppgift om skuldbeloppet m. m. Finns flera mål mot samma person tillses genom maskinella rutiner att dessa blir tilldelade samma kronofogdemyndighet och sektion. Uppgifterna om de olika målen kan sökas med hjälp av person- resp. organisationsnummer.

När nya mål har uppdebiterats – vilket sker en gång per vecka – framställs betalningsanmaning maskinellt och skickas med posten från DAFA. Om det finns anledning till det överlämnas betalningsanmaningen i stället till vederbörande kronofogdemyndighet för vidare behandling. Kravrutinen i ADB-systemet innefattar – utöver maskinell utskrift och kuvertering av anmaning – maskinell kontroll av att gäldenären inte är försatt i konkurs, att förskotts betalning inte gjorts och att inte anstånd medgetts eller avkortning av fordringen skett.

ADB-systemet används också för registrering och maskinell bevakning av kronofogdemyndighetens åtgärder i allmänna mål och av vissa andra beslut rörande gäldenärerna som är av betydelse för det exekutiva arbetet. Registreringen i ADB-systemet av sådana förhållanden görs via terminal av den sektion som handlägger målet. Av stor praktisk betydelse för myndigheterna är att anstånd, uppskov, avbetalningsplaner och införselsbeslut bevakas maskinellt.

En annan viktig maskinell rutin är den årliga bearbetningen av överskjutande preliminära skatter mot registrerade skulder. De operationer som krävs för att bestämma hur stort belopp av en överskjutande skatt som skall tas i anspråk och hur detta skall fördelas mellan olika konkurrerande

fordringar och avräknas mot dessa utförs helt maskinellt på grundval av de uppgifter om skulder som har registrerats.

Vidare har ADB-systemet viktiga funktioner när det gäller bokföring och redovisning. En stor del (ca 45 %) av betalningarna i de allmänna målen görs med optiskt läsbara inbetalningskort som skickas ut tillsammans med betalningsanmaningarna. Sådana betalningar registreras med hjälp av magnetband. Medel på kronofogdemyndigheternas konton för allmänna mål överförs dagligen till statsverkets checkräkning maskinellt via system S och postgirot. Även redovisning till uppdragsgivande myndighet sker till stor del genom överlämnande av uppgifter på ADB-medium. Efter varje redovisningsperiod (kalendermånad) framställer systemet en redovisningsrapport över medelsförvaltningen för varje kronofogdemyndighet och ett rikssammandrag.

ADB-systemet används också för att underlätta kronofogdemyndigheternas arbetsplanering. Sektionen är den minsta enhet som ett mål kan hänföras till i ADB-systemet. Som hjälpmedel för sektionerna framställer systemet bl. a. varannan vecka ett s. k. planeringsunderlag, som ger en överblick över de mål som sektionen har att handlägga. Ett resultat av ADB-driften är att pappersmängden hos kronofogdemyndigheterna och arbetet med utskrift av handlingar har minskat avsevärt. Handlingar finns nämligen utskrivna bara i de mål som skall behandlas inom den närmaste tiden. De arbetshandlingar som behövs skrivs ut maskinellt när ett mål beställs från systemet för handläggning. I princip avgör sektionen vilka mål eller typer av mål som skall handläggas. I systemet finns emellertid lagrade vissa generella prioriteringsregler. Bl. a. gäller att mål som avser s. k. företagskatter (särskilt uppdebiterade A-skatter, preliminära B-skatter, mervärdeskatter och arbetsgivaravgifter), mål som avser stora belopp, mål som snart preskriberas eller där uppskovstiden gått ut samt mål som legat utan åtgärd i 12 månader alltid prioriteras. Via terminal kan man på vilken sektion som helst snabbt få besked om skulder, krediteringar och indrivningsåtgärder m. m. Via den dataskrivare som finns kopplad till flertalet terminaler kan man omedelbart få t. ex. en sammanställning av skulder och krediteringar att lämna till gäldenären. Alla anslutna kronofogdemyndigheter har tillgång till uppgifterna oberoende av vilken myndighet som handlägger ett visst mål. Vidare får kronofogdemyndigheterna ha terminallåtkomst till vissa uppgifter i det centrala skatteregistret. Åtkomsten gäller, med visst undantag, endast uppgifter om den som är gäldenär hos en kronofogdemyndighet. Detta kontrolleras i exekutionsväsendets ADB-system innan en fråga vidarebefordras till det centrala skatteregistret.

3 Föredragandens överväganden och förslag

3.1 Allmänna synpunkter

Utsökningsförfarandet har under senare år fått ett delvis ändrat innehåll. Tidigare var verksamheten väsentligen inriktad på fältkontroller i form av bostadsförrättningar o. d. Numera har tyngdpunkten i stället förskjutits mot ett skrivbordsförfarande, där efterforskning i olika register är ett

viktigt inslag i sökandet efter utmättningsbar egendom. Detta förhållande förklaras givetvis till stor del av att de tekniska hjälpmedlen utvecklats och tagits i bruk också i kronofogdemyndigheternas verksamhet. Detta har skett som ett naturligt led i strävandena att rationalisera verksamheten och den tekniska inriktningen har numera också lagts fast i de lagbestämmelser som reglerar utsökningsförfarandet. En ledande tanke i den nya utsökningsbalken är således att de rutinmässiga efterforskningarna i gäldenärens bostad i stor utsträckning skall ersättas med bl. a. undersökning i olika register. Mot denna bakgrund är det klart att registerfrågorna och ADB-användningen inom exekutionsväsendet har fått en allt större betydelse.

Under utvecklingen av REX-systemet har vid återkommande tillfällen diskuterats huruvida ett centralt datasystem är att föredra framför regionala anläggningar. I tur och ordning har EON, RSV, Statskonsult AB och REX-utredningen haft att ta ställning till den frågan. Svaret har genomgående blivit att ett centralt system är överlägset andra alternativ ur effektivitetssynpunkt. REX-systemet har utvecklats i enlighet med dessa överväganden, som också riksdagen har fått ta ställning till i anslutning till de uttalanden om den fortsatta handläggningen av REX-utredningens förslag som dåvarande chefen för kommundepartementet gjorde i propositionen 1981/82: 100. Principen om ett centralt ADB-system är således redan fastlagd av statsmakterna och bildar därför utgångspunkten för författningsregleringen. Det är då naturligt att RSV som centralmyndighet för administration av exekutionsväsendet ges ett övergripande ansvar för ADB-användningen hos kronofogdemyndigheterna. Jag återkommer senare till frågan huruvida detta också bör medföra att RSV skall ha ett registeransvar i datalagens (1973: 289) mening.

RSV:s befattning med ADB-användningen är en del av verkets roll i stort med avseende på den exekutiva verksamheten. Det ingår i SIU:s uppdrag att föreslå de ändringar i fråga om tillsyn och kontroll av kronofogdemyndigheterna som kan motiveras av ett datorstöd i den exekutiva verksamheten. Utredningen har i betänkandet (Ds Fi 1984: 4) Indrivning av skatt m. m. lagt fram vissa förslag som bygger på det ansvar som RSV har för driften och utvecklingen av ADB-systemet. Bl. a. föreslås att RSV skall ha vissa gransknings- och beslutsfunktioner när det gäller registreringen av mål och fördelningen av dessa mellan olika kronofogdemyndigheter, på samma sätt som har varit fallet under utvecklingsarbetet med REX-systemet. Ett annat förslag är att prioriteringen av insatserna i olika typer av mål skall baseras på rutiner som utarbetas av RSV i form av föreskrifter. Enligt dessa intentioner förutsätts således RSV få vissa materiellt exekutionsrättsliga uppgifter som går utöver verkets hittillsvarande funktion som administrativ centralmyndighet för exekutionsväsendet. Det kan förutses att SIU också i sitt fortsatta arbete kommer in på frågan om en förstärkning av verkets roll i fråga om utsökningsverksamheten.

Det finns alltså anledning till en viss omprövning av RSV:s nuvarande uppgift som enbart administrativ centralmyndighet för exekutionsväsendet. Även om jag nu inte är beredd att gå närmare in på vad en sådan omprövning kan föra med sig, anser jag att en utgångspunkt för det här aktuella lagstiftningsärendet bör vara att RSV ges i princip samma upp-

3.2 Författningsregleringen

Den av SIU föreslagna regleringen har koncentrerats på personregistrets ändamål och innehåll. Härutöver har SIU föreslagit regler om förfoganderätt och ADB-teknisk tillgång till registret samt gallring av uppgifter ur detta. Dessa bestämmelser skall enligt utredningens uppfattning meddelas i form av lag.

De flesta remissinstanserna har tillstyrkt denna avgränsning eller lämnat den utan erinran. Även förslaget att regleringen skall ske i lagform har fått ett överlag positivt mottagande. Från några håll har förutsatts att förslaget kompletteras med mera detaljerade föreskrifter i vissa ämnen och det har pekats på möjligheten att göra detta i form av en registerförordning.

För egen del anser jag att de grundläggande bestämmelserna om utsökningensregisteret bör meddelas i form av lag. Utsökningensregisteret har ett så stort allmänt intresse att riksdagen bör ges tillfälle att ta ställning till de principfrågor som är aktuella i sammanhanget. Lagformen begränsar dock möjligheterna att ge detaljregler. På det aktuella rättsområdet finns emellertid också regler i datalagen. Dessa regler är tillämpliga på frågor som lämnas oreglerade i författningsbestämmelserna om utsökningensregisteret. Datainspektionen (DI) har således möjlighet att meddela vissa föreskrifter som kompletterar författningsregleringen (jfr 6 § datalagen).

När det gäller avgränsningen av de frågor som skall regleras i utsökningensregisterlagen ansluter jag mig till utredningens förslag. Jag avser således att i det följande behandla ändamålet med registret, förfoganderätt till och ansvar för registret, registerinnehåll, ADB-teknisk tillgång till registret samt gallring av uppgifter ur detta.

3.3 Registrets innehåll och användning

3.3.1 Registrets ändamål

Mitt förslag: Det huvudsakliga ändamålet med utsökningensregisteret skall vara dess användning för kronofogdemyndigheternas verkställighet enligt utsökningensbalken eller annan författning samt planering och tillsyn av denna verksamhet. Registret skall vid sidan härav också användas för det ändamål som avses med lagen (1985: 146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. Ett annat användningsområde skall vara kontrollverksamhet och utredningar vid bestämmande och uppörd av skatter, tullar och avgifter.

Utredningens förslag: I huvudsak samma som mitt, dock med en något snävare ändamålsbeskrivning.

Remissinstanserna: Förslaget om registerändamål har i allmänhet tillstyrkts eller lämnats utan erinran. Från några håll har dock efterlysts ett

något bredare användningsområde. RSV har således framhållit att det bör framgå klart av lagtexten att registret får användas för revisions- och annan kontrollverksamhet. Lokala skattemyndigheten i Uppsala fögderi har med instämmande av länsstyrelsen i Uppsala län påpekat att det beträffande registrets användning för utredningar på skatteområdet bör anges att ändamålet också omfattar sociala avgifter.

Upplysningscentralen (UC) har berört frågan om registrets användning för kreditupplysningsverksamhet. Enligt UC är det inte onaturligt att registerändamålet utvidgas till att avse också en sådan användning. Skall registret få användas för kreditupplysningsverksamhet bör emellertid detta anges i lagen, eftersom det enligt UC vore olyckligt om en sådan användning finge växa ut helt oreglerad. Liknande synpunkter har framförts av Svenska Bankföreningen. DI har också berört denna fråga och för sin del framhållit att utlämnande av uppgifter för kreditupplysningsändamål bör komma i fråga endast om utlämnandet kringgärdas av regler till skydd för den enskildes integritet. DI har här hänvisat till motsvarande skyddsregler i kreditupplysningslagen (1973: 1173).

Skälen för mitt förslag: Det råder inte några delade meningar om att huvudändamålet för utökningsregistret skall vara kronofogdemyndigheternas exekutiva verksamhet. Denna sker i huvudsak enligt reglerna i utökningsbalken men kronofogdemyndigheterna har verkställighetsuppgifter också enligt vissa andra författningar, t.ex. uppbördslagen (1953: 272) och uppbördsförordningen (1967: 626). För att tillgodose RSV:s centralmyndighetsfunktion bör registerändamålet också omfatta planering och tillsyn av verksamheten. Registret skall härutöver användas vid kronofogdemyndigheternas tillämpning av lagen om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. Enligt vad som närmare har utvecklats i prop. 1984/85: 108 är sådan avräkning inte att betrakta som en exekutiv verksamhet och registrets användning för detta ändamål bör därför anges särskilt. Härutöver bör också anges att registret får användas för de tillsynsuppgifter som åvilar vissa myndigheter inom exekutionsväsendet. Jag tänker här på de kronofogdemyndigheter som utsetts att vara tillsynsmyndigheter i konkurs.

Jag har nu berört de centrala användningsområden för registret som enligt min mening bör vara bestämmande för införande och lagring av uppgifter i detta, dvs. för själva registerföringen. Även användningen av uppgifterna är givetvis främst tänkt för verksamheten hos myndigheterna inom exekutionsväsendet. Uppgifterna i registret har dock betydelse också för verksamheten hos andra myndigheter. I första hand är det skatteförvaltningen som behöver använda utökningsregistret för kontrollverksamhet och utredningar i bl. a. beskattningsverksamheten. Samma behov finns hos tullverket. Men också en rad andra myndigheter förutsätts ha tillgång till vissa uppgifter hos kronofogdemyndigheterna. Enligt de regler som numera gäller för offentlig upphandling skall en upphandlande myndighet ibland ta kontakt med kronofogdemyndigheten innan den antar ett anbud. Denna ordning har införts som en kontrollåtgärd i kampen mot ekonomisk brottslighet. Det finns också andra regler med anknytning till den ekonomiska brottsligheten som bygger på att uppgifter som förekommer i den

exekutiva verksamheten skall vara tillgängliga för andra myndigheter. Jag tänker här bl. a. på den vandelsprövning som sker av företagare i några branscher där tillstånd krävs för viss verksamhet, t. ex. transport- och restaurangbranschen. Även om de uppgifter som lämnas ut i dessa sammanhang hämtas från utsökningsregistret skulle det enligt min mening föra för långt att beakta denna användning vid beskrivningen av ändamålet med registret. Ändamålsbeskrivningen bör därför begränsas till att avse sådan användning vid sidan av de exekutiva myndigheternas verksamhet som föranleder särskilda anordningar för utlämnandet, t. ex. terminalåtkomst. Den bör därför inte omfatta mer än de användningsområden som är aktuella i skattemyndigheternas och tullens verksamhet.

Jag är medveten om att en så snäv ändamålsbeskrivning innebär vissa begränsningar i möjligheterna att bearbeta registerinnehållet, eftersom användningen av registret i princip är underordnad dess ändamål. Enligt min mening förutsätter emellertid en god registerkvalitet att ändamålsbeskrivningen inte görs alltför omfattande. I den mån särskilda program behöver användas för att sammanställa uppgifter för annan användning än den som avses med ändamålsbeskrivningen bör detta i stället kunna medges av regeringen. Jag återkommer till detta i avsnittet om utlämnande på ADB-medium (3.3.5).

Jag kan ansluta mig till det som sagts om att sociala avgifter bör ingå i ändamålsbeskrivningen, såvitt avser registrets användning för utredningar på skattesidan. Jag delar också uppfattningen att registret skall få användas för revisions- och annan kontrollverksamhet. SIU har föreslagit att registrets användning för beskattningsändamål skall avse utredningar vid bestämmande och uppbörd av skatt. Möjligen kan hävdas att detta täcker även revisions- och annan kontrollverksamhet. I de motsvarande bestämmelser som anger ändamålet i skatteregisterlagen (1980: 343) har emellertid planering, samordning och uppföljning av revisions- och annan kontrollverksamhet tagits upp som ett särskilt användningsområde. I klarhetens intresse bör därför samma uttryckssätt användas i utsökningsregisterlagen.

Utsökningsregistret bör vidare få användas för utredningar i samband med tulltaxering. Att tullen bör ha tillgång till utsökningsregistret följer redan av dess användning för avräkningsändamål. Att uppgifterna därutöver får användas för t. ex. undersökning av företag som misstänks vara inblandade i grov varusmuggling eller annan ekonomisk brottslighet innebär bara en marginell utvidgning av registerändamålet. Ändamålsbeskrivningen bör utformas i enlighet med detta.

När det gäller den av några remissinstanser diskuterade frågan om kreditupplysning vill jag framhålla att uppgifter från utsökningsregistret redan nu används för sådan verksamhet. Detta sker med tillstånd från DI och tillgår så att UC förses med uppgifter på magnetband, dels för eget bruk men också för vidare befordran till andra kreditupplysningsföretag. De företag som på detta sätt använder uppgifter i sin verksamhet är givetvis skyldiga att iakta de regler som gäller för kreditupplysningsverksamhet, bl. a. bestämmelserna i kreditupplysningslagen om underrättelse till den som berörs av en förfrågan. Det finns därför enligt min mening inte

skäl att förhindra denna form av uppgiftsutlämnande från utsökningsregistret och något sådant har heller inte ifrågasatts vid remissbehandlingen. Detta betyder emellertid inte att registerändamålet bör utvidgas till att omfatta också kreditupplysningsverksamhet. Med en sådan ändamålsbeskrivning skulle registerföringen nämligen kunna få en inriktning som inte är avsedd. I princip skulle då även insamlingen av uppgifter kunna styras av kreditupplysningsändamålet, vilket inte skulle vara förenligt med de registeransvariga myndigheternas verksamhet. Registerändamålet bör alltså inte utvidgas. En annan sak är att uppgifter som samlas in för dessa myndigheters verksamhet kan ha intresse också för andra ändamål. Jag vill här erinra om vad jag redan sagt om att uppgifter hos kronofogdemyndigheterna i vissa fall bör kunna lämnas ut till andra myndigheter bl. a. som ett led i kampen mot ekonomisk brottslighet. Även utlämnande av uppgifter till kreditupplysningsföretag innebär en annan användning än den som avses med ändamålsbeskrivningen. Är det då fråga om att tillhandahålla uppgifterna på ett annat sätt än vad som följer av en myndighets skyldigheter enligt tryckfrihetsförordningen är det i princip en förutsättning för att uppgifterna skall få lämnas ut att utlämnandet regleras genom föreskrifter i författning (jfr 6 och 7 §§ datalagen). Utlämnandet av uppgifter till kreditupplysningsföretag sker som nyss sagts på magnetband och kan därför inte anses falla under offentlighetsprincipen. För att detta uppgiftsutlämnande skall kunna fortgå måste det således regleras genom författningsbestämmelser. Jag återkommer till detta i avsnittet om utlämnande på ADB-medium (3.3.5).

Jag vill i det här sammanhanget erinra om det uppdrag som regeringen har lämnat den parlamentariskt sammansatta data- och offentlighetskommittén (Ju 1984:06). Kommittén skall enligt sina tilläggsdirektiv (Dir 1984:48) utreda vissa frågor som har att göra med offentlighetsprincipens tillämpning på ADB-upptagningar. I detta uppdrag ligger att överväga åtgärder för att stärka offentlighetsprincipen när det gäller dess egentliga syfte att ge medborgarna möjligheter till kontroll och insyn i myndigheternas verksamhet. Kommittén skall å andra sidan också överväga om det finns skäl att begränsa möjligheterna att få ut uppgifter från myndigheterna för andra ändamål, t. ex. att göra massuttag ur ADB-register för kommersiella syften. Som en lösning på de problem som är förenade med sådana massuttag nämns i direktiven möjligheten att utvidga den sekretess som gäller f. n.

Avsikten är således att kommittén i ett större sammanhang skall ta ställning till vissa grundläggande frågor i samband med myndigheternas ADB-användning, däribland frågan om offentlighetsprincipens räckvidd när det gäller utlämnande av ADB-registrerade uppgifter. Jag anser mig därför inte böra föregripa kommitténs arbete genom att här göra några ytterligare uttalanden om vad som i detta hänseende bör gälla i fråga om uppgifterna i utsökningsregistret.

Mitt förslag: En kronofogdemyndighet ges förfoganderätt till utsökningsregistret i fråga om uppgifter i mål eller ärenden som handläggs hos myndigheten. RSV får föfoga över hela utsökningsregistret. Dessa myndigheter blir gemensamt ansvariga för registret.

Utredningens förslag: I huvudsak samma som mitt.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser har lämnat utredningsförslaget på denna punkt utan erinran. DI och justitiekanslern (JK) har ifrågasatt förfoganderätten för RSV, eftersom registerändamålet enligt utredningens förslag inte omfattar någon verksamhet inom ramen för verkets uppgifter som centralmyndighet för administration av exekutionsväsendet. Några andra remissinstanser har efterlyst klarare regler för ansvarsfördelningen mellan kronofogdemyndigheterna och RSV.

Skälen för mitt förslag: Förfoganderätten till ett personregister, dvs. rätten att påverka registrets innehåll och överföra detta till läsbar form, är tillsammans med dess ändamål avgörande för vem som skall ansvara för registret i datalagens mening. Registeransvarig är nämligen enligt 1 § datalagen den för vars verksamhet registret förs, om han förfogar över detta. För att någon som tillagts förfoganderätt till ett register också skall bli registeransvarig krävs alltså att ändamålet avser en verksamhet som ankommer på den som förfogar över registret.

RSV har enligt sin instruktion inte att utföra några materiellt exekutionsrättsliga uppgifter. Även med en förfoganderätt till utsökningsregistret skulle därför förutsättningarna för ett registeransvar brista, om ändamålet begränsas till kronofogdemyndigheternas verkställighet enligt utsökningsbalken eller annan författning. Att det av SIU föreslagna ändamålet också täcker vissa beskattningsåtgärder anses enligt remisskritiken inte göra någon skillnad, eftersom ändamålsbeskrivningen i denna del inte är kombinerad med någon förfoganderätt för RSV.

Såsom har framgått av föregående avsnitt har jag i förhållande till det av utredningen angivna registerändamålet föreslagit bl. a. den ändringen, att registret skall få användas också för planering och tillsyn av den exekutiva verksamheten. Detta är uppgifter som ankommer på RSV i egenskap av centralmyndighet och för vilkas fullgörande utsökningsregistret är ett värdefullt hjälpmedel. Genom denna ändring tillgodoses kravet på att förfoganderätten och registerändamålet skall avse samma verksamhet. Det bör också tilläggas att utsökningsregistrets användning för avräkningsändamål har sådant samband med RSV:s uppgifter på skatte- och avgiftsområdet att ett registeransvar för verket är väl motiverat. Tyngdpunkten i verkets befattning med registret ligger hos de allmänna målen. Av bl. a. samordningsskäl bör emellertid RSV ha förfoganderätt också beträffande de enskilda målen. Vissa rutiner som gäller dessa mål sköts redan nu av RSV och man kan förutse en utveckling där ADB-tekniken i ökad utsträckning tas i anspråk på ett sådant sätt att en central registrering framstår som mest ändamålsenlig. Jag anser således att RSV skall ha förfoganderätt till och därmed registeransvar för utsökningsregistret i dess helhet.

I den mera praktiskt inriktade remisskritiken har framhållits att en uppdelning av förfoganderätten till registret kan skapa oklara ansvarsförhållanden när det gäller t. ex. rättelse av felaktiga uppgifter. Kritiken tar sikte på att utredningen inte har föreslagit någon funktionell fördelning av förfoganderätten, baserad på olika typer av transaktioner i registret. Utredningen har avstått från detta under hänvisning till att den funktionella uppdelningen fortlöpande förändras, t. ex. genom att magnetbandsrutiner införs för registreringsåtgärder som tidigare utförts via terminal.

Jag vill för egen del framhålla att systemet med ett delat registeransvar tillämpas också i fråga om det centrala skatteregistret. Erfarenheterna av detta ger inte belägg för att de farhågor som några remissinstanser har gett uttryck för skulle vara befogade. Jag biträder därför utredningens förslag på denna punkt och anser alltså att man i princip kan nöja sig med en geografisk avgränsning av den enskilda kronofogdemyndighetens förfoganderätt.

Enligt nu tillämpade rutiner registrerar kronofogdemyndigheterna en del uppgifter även i mål som inte handläggs hos den egna myndigheten. Detta är fallet när uppdragsgivaren vänder sig till fel myndighet med information om återkallelser, anstånd och avkortningar samt i viss utsträckning också betalningar. Antalet transaktioner som avser sådana uppgifter har uppskattats till tiotusentals per år. Det är överflyttningen av mål mellan olika kronofogdemyndigheter i samband med att gäldenären byter bostadsort som anges vara orsaken till att uppdragsgivarna ofta vänder sig till fel myndighet. Av hänsyn till gäldenären har det bedömts angeläget att i sådana fall kunna göra en omedelbar införing i registret för att förhindra verkställighetsåtgärder hos den handläggande myndigheten.

För att komma till rätta med de angivna problemen bör man enligt min mening först och främst försöka se till att en uppgift som hänför sig till ett visst mål redan från början kommer till rätt myndighet. Jag kommer senare att föreslå att generaltullstyrelsen och skattemyndigheterna ges terminalåtkomst till utskökningsregistret. Dessa myndigheter kan då undersöka vilken kronofogdemyndighet som handlägger ett visst mål och de bör givetvis utnyttja denna möjlighet för att se till att beslut som påverkar betalningsskyldigheten sänds direkt till denna myndighet. Även om man därför kan förutse en minskning av de fall då en uppgift kommer in till fel kronofogdemyndighet bör den mottagande myndigheten ändå kunna registrera uppgifter av det här slaget, åtminstone till dess att antalet transaktioner har nedbringats till en nivå som är hanterlig med andra kommunikationsmöjligheter. Jag anser därför att vissa undantag från den geografiskt begränsade förfoganderätten skall kunna föreskrivas av regeringen. Sådana föreskrifter bör då anpassas till det faktiska behovet av en utvidgad förfoganderätt i fråga om sådana transaktioner som jag nyss angav.

Mitt förslag: Utsökningsregistret skall få innehålla identifieringsdata och uppgifter om verkställighetsåtgärder i såväl allmänna som enskilda mål. Registret får också innehålla vissa andra uppgifter som en kronofogdemyndighet behöver för att fullgöra sina åligganden.

Utredningens förslag: I huvudsak samma som mitt, frånsett att utredningsförslaget inte omfattar någon registrering av verkställighetsåtgärder i enskilda mål.

Remissinstanserna: Det är endast ett fåtal remissinstanser som har haft från utredningens förslag avvikande meningar om det föreslagna registerinnehållet. RSV har med instämmande av DI framhållit att en reglering bör omfatta även uppgifter om de verkställighetsåtgärder som företas i enskilda mål. Även några andra remissinstanser har uttalat sig för en reglering av registerföringen i dessa mål. Olika meningar har framkommit beträffande lämpligheten av att ha med uppgifter om andra än dem som är gäldenärer eller svarande hos en kronofogdemyndighet. DI avråder från detta, medan lokala skattemyndigheten i Stockholms fögderi anser att bl. a. alla som har tillstånd att servera alkoholdrycker bör registreras. Några andra remissinstanser uttalar att denna uppgift inte bör tas med, men förordar i stället registerföring av vissa andra uppgifter som inte behöver avse svarande hos en kronofogdemyndighet. LO anser det utomordentligt angeläget att vissa uppgifter av det slaget registreras och pekar särskilt på uppgift om näringsförbud.

Skälen för mitt förslag: SIU har utgått från den personkrets som är aktuell för verkställighetsåtgärder hos kronofogdemyndigheterna. Man har då använt sig av begreppen svarande och gäldenär. Enligt 1 kap. 7 § utsökningsbalken förstås med svarande den som är sökandens motpart hos en kronofogdemyndighet. Rör målet en fordran kallas sökandens motpart i stället gäldenär. I första hand är det identifieringsuppgifter m. m. om dessa personer som föreslås ingå i registret. Därutöver anger SIU vissa registeruppgifter som hänför sig till gäldenärer i både allmänna och enskilda mål. Det är uppgifter om den sökta verkställigheten, uppgifter om preskription samt sådana uppgifter som behövs för utbetalning av influtna medel och annan redovisning. Förslaget tar därefter upp en katalog över verkställighetsåtgärder som i huvudsak avser gäldenärer i allmänna mål, men som i vissa fall förutsätter registerföring även av uppgifter om andra personer. Här avses uppgifter om betalningssäkring och kvarstad samt om förordnande av god man enligt 2 § ackordslagen (1970: 847), om konkurs, ackord och näringsförbud.

För egen del kan jag i huvudsak ansluta mig till utredningens förslag om registreringen i *allmänna mål*. Detta har också lämnats utan erinran av remissinstanserna. Ett par smärre ändringar i förhållande till utredningens förslag är dock enligt min mening motiverade. Jag återkommer till detta. Här skall jag i stället uppehålla mig vid två andra frågor. Den första gäller registreringens omfattning i *enskilda mål*, där min bedömning avviker från utredningens. Jag skall också ta upp frågan om registrering av vissa upp-

gifter som inte hänför sig till personer som är gäldenärer eller svarande hos en kronofogdemyndighet.

Som jag nyss redovisat innebär utredningsförslaget att registreringen av uppgifter i enskilda mål begränsas till identifieringsdata och vissa uppgifter om verkställighetsuppdraget. Det föreslås således inte någon ADB-redovisning av de åtgärder som kronofogdemyndigheten företar med anledning av uppdraget. Som skäl för detta har utredningen i huvudsak åberopat att det råder oklarhet i fråga om detaljerna kring ADB-hanteringen i enskilda mål. Man har därför ansett att en reglering på denna punkt bör anstå tills vidare.

När utredningen lade fram sitt förslag var den utvidgade registreringen av enskilda mål en försöksverksamhet begränsad till kronofogdemyndigheterna i Göteborgs och Bohus län. Numera registreras dessa mål vid landets samtliga kronofogdemyndigheter och denna registrering är också i sina enskildheter mera omfattande än den som förekom under den inledande försöksverksamheten. Dessutom bedrivs inom RSV ett särskilt utvecklingsprojekt för denna registrering. Det har således hänt åtskilligt sedan utredningen behandlade frågan. Ännu finns det dock inte färdiga ADB-rutiner för alla uppgifter som avses bli registrerade.

Jag anser för egen del att författningsregleringen skall omfatta alla de uppgifter som enligt redan tillämpade rutiner förs in i registret. Även uppgifter som för närvarande inte registreras bör tas med i den utsträckning man redan nu kan bedöma att de behövs i kronofogdemyndigheternas verksamhet. Detta kan ske i form av en fakultativ regel, som medger att uppgifterna får registreras trots att färdiga registerrutiner ännu inte tillämpas över lag. De uppgifter som det här gäller avser främst åtgärdsregistreringen i enskilda mål. Mitt förslag om en utvidgad registerföring i de enskilda målen innebär att bestämmelserna om registerinnehåll kan göras enhetliga för båda lagen av mål. Det finns vissa smärre skillnader mellan de åtgärder som företas, men dessa motiverar enligt min mening inte att det i lagtexten görs någon formell uppdelning mellan de olika måltyperna. De preciseringar som behövs bör i stället meddelas i form av föreskrifter som inskränker tillämpligheten av den fakultativa regeln. En fakultativ regel av det antydda slaget bör således kompletteras med ett bemyndigande för regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer att meddela närmare föreskrifter om registerinnehållet. På detta sätt läggs en yttre ram fast genom ett riksdagsbeslut, medan den faktiska registreringen kan anpassas till den fortlöpande utvecklingen av ADB-rutinerna.

Jag delar utredningens uppfattning att uppgifter om betalningssäkring och kvarstad skall få införas i registret. Med mitt förslag om ett enhetligt registerinnehåll behöver det inte anges särskilt att dessa uppgifter kan vara hänförliga till olika måltyper.

När det gäller frågan om registerföring av uppgifter som hänför sig till andra personer än gäldenärer eller svarande i mål hos en kronofogdemyndighet vill jag erinra om vad jag tidigare sagt om registerändamålet. Jag har på den punkten förordat en viss utvidgning jämfört med utredningens förslag. Enligt mitt förslag skall registret få användas för planering och tillsyn av den exekutiva verksamheten men också för tillsynsuppgifter

enligt annan författning än utsökningsbalken. Under det senare användningsområdet faller de uppgifter som vissa kronofogdemyndigheter har i egenskap av tillsynsmyndigheter i konkurs. Tillsynsmyndigheternas åligganden förutsätter tillgång till uppgifter om konkurser och meddelade näringsförbud. Dessa uppgifter är också av stor vikt för kronofogdemyndigheterna i deras exekutiva verksamhet. Uppgifterna bör därför få införas i registret, även om t. ex. ett näringsförbud inte alltid avser en gäldenär. Jag vill i det här sammanhanget erinra om att konkursuppgifter också finns registrerade hos den nyinrättade företagsinteckningsmyndigheten i Malmö. Även de av SIU föreslagna uppgifterna om ackord och om godmansförordnande enligt 2 § ackordslagen behövs i kronofogdemyndigheternas verksamhet och de bör därför finnas tillgängliga i registret.

Det finns också några andra uppgifter som formellt inte hänför sig till personer som är gäldenärer eller svarande hos en kronofogdemyndighet men som ändå behövs med tanke på ADB-systemets användning för kravrutiner och redovisning. Jag tänker här på vissa uppgifter som registreras redan innan det i lagteknisk mening finns ett mål hos en kronofogdemyndighet. Så anses i fråga om allmänna mål vara fallet först när indrivningsuppdraget har förts in i utsökningsregistret och uppgifterna är tillgängliga för kronofogdemyndigheten. Från det att det föreligger en exekutionstitel kan det därför gå någon tid innan den betalningsskyldige är att anse som gäldenär. De uppgifter som det här är fråga om kan gälla bl. a. förskottsbetalning och blir införda i det s. k. transaktionsregistret i avvaktan på att de mål som uppgifterna avser blir uppdebiterade i systemet. De hänför sig alltså utan undantag till personer som inom kort blir registrerade som gäldenärer och enligt min mening behövs det därför inte någon särskild bestämmelse om denna s. k. förhandsregistrering.

Den av SIU föreslagna lagtexten om registreringen av verkställighetsuppdraget inleds med vissa uppgifter om skulden m. m. Utöver skuldens storlek, medelsslag, dag när skulden fastställts och när den förfallit till betalning har föreslagits att också andra uppgifter om skulden skall få registreras. Dessa uppgifter skall framgå av exekutionstiteln eller av andra handlingar i målet. Som exempel på sådana andra uppgifter som kan framgå av exekutionstiteln har SIU nämnt ärendenummer hos uppdragsgivande myndighet, målnummer och doms- eller beslutsnummer hos den myndighet som har fastställt fordringen, granskningsrapportnummer, solidarisk betalningsskyldighet samt tillämpat lagrum och brottsbenämning när det gäller böter. SIU har vidare föreslagit att uppgifterna om skuldbelopp skall omfatta såväl det ursprungliga som det aktuella beloppet samt belopp med vilket betalning, avkortning eller liknande ägt rum.

Jag anser det för egen del värdefullt att man i lagtexten så långt möjligt preciserar vilka uppgifter om skulden som får registreras. En uppräkningslista av det slag som SIU har föreslagit kan emellertid inte bli uttömmande. Den måste kompletteras med en möjlighet att registrera också andra uppgifter. Enligt min mening kan det dock inte bli fråga om att registrera alla uppgifter om skulden som framgår av exekutionstiteln eller andra handlingar i målet. I stället måste en begränsning göras till sådana uppgifter som har betydelse för betalningsskyldigheten och därmed för kronofogdemyndighetens möjligheter att genomföra verkställigheten.

Enligt min mening är det naturligt att man i lagtexten utgår från exekutionstiteln. Vad som bör registreras är i första hand uppgifter om denna. Jag tänker då på uppgifter av närmast administrativ karaktär, som t.ex. uppgifter om målnummer och doms- eller beslutsnummer hos den domstol eller myndighet som har fastställt fordringen.

När det gäller uppgifter om skuldens storlek, medelsslag, dag när skulden har fastställts och när den har förfallit till betalning ansluter jag mig till utredningsförslaget. Övriga uppgifter som framgår av exekutionstiteln eller andra handlingar i målet bör däremot få registreras endast om de har betydelse för betalningsskyldigheten. Dessa uppgifter kan avse betalning och avkortning m. m. men också anstånd och inhibition. Däremot anser jag inte att uppgifter om brottsbenämning och tillämpat lagrum i brottmål har sådan betydelse för betalningsskyldigheten att de skall få förekomma i registret.

I sammanhanget vill jag nämna att det inom regeringskansliet övervägs ett förslag från samarbetsorganet för rättsväsendets informationssystem (SARI) om ett ADB-baserat system för uppbörd av domstolsböter m. m. Förslaget går ut på att den som av allmän domstol har ådömts böter eller ålagts att betala vite eller ett rättsverkansbelopp skall kunna frivilligt betala in beloppet till rikspolisstyrelsen. Om betalning sker på det sättet, kommer någon registrering av domen eller beslutet inte att ske i utskömningsregistret. Innan förslaget kan genomföras återstår en del systemutvecklingsarbete. Jag utgår från att detta arbete skall kunna slutföras inom en snar framtid.

Med vissa redaktionella jämkningar kan jag i övrigt godta den föreslagna katalogen över uppgifterna i registret. Med tanke på det jag tidigare har sagt om åtgärdsregistreringen i enskilda mål bör emellertid denna katalog kompletteras med uppgift om återtagande av vara.

Vid sidan av de registeruppgifter som SIU har tagit upp i sitt författningsförslag förekommer administrativa och tekniska uppgifter av mycket skiftande slag. De kan t. ex. gälla vilken kronofogdemyndighet och sektion som har tilldelats ett mål, att målet har beställts för handläggning och att betalningsanmaning har skickats ut. Även uppgifterna om olika tjänstemäns behörighet att utföra transaktioner som påverkar registrets innehåll kan hänföras till denna kategori. Av administrativ karaktär är också uppgift om branschkod. Enligt min mening bör det anges att uppgifter av detta slag förekommer i registret och jag anser att de kan samlas under beteckningen administrativa och tekniska uppgifter som behövs för registrets användning.

Mitt förslag: RSV och kronofogdemyndigheterna får ha terminalåtkomst till utsokningsregistret. Terminalåtkomsten för en kronofogdemyndighet är i princip begränsad till uppgifter angående personer som förekommer i mål eller ärenden hos en kronofogdemyndighet i länet. Generaltullstyrelsen, länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna får också ha terminalåtkomst till uppgifter i registret. För generaltullstyrelsen är terminalåtkomsten begränsad till uppgifter om person som förekommer i ärende hos myndigheten. Länsstyrelsernas och de lokala skattemyndigheternas terminalåtkomst får avse uppgifter om person som förekommer i ärende hos skattemyndigheterna inom länet.

Sekretessen inom exekutionsväsendet utsträcks till att omfatta också uppgifterna i utsokningsregistret, både när dessa förekommer hos de registeransvariga myndigheterna och när de är tillgängliga på terminal hos andra myndigheter.

Utredningens förslag: SIU har föreslagit fri terminalåtkomst för RSV, kronofogdemyndigheterna och skattemyndigheterna och att terminalåtkomsten för skattemyndigheterna görs direkt beroende av om uppgifterna omfattas av sekretessen inom exekutionsväsendet eller ej.

Remissinstanserna: Den föreslagna terminalåtkomsten för RSV och kronofogdemyndigheterna har genomgående tillstyrkts eller lämnats utan erinran. Förslaget om terminalåtkomst för länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna har också fått ett positivt mottagande. På denna punkt har dock vissa erinringar gjorts. Således framhålls från flera myndigheter inom skatteförvaltningen att den av SIU föreslagna sekretessregeln är onödig, eftersom uppgifterna hos de mottagande myndigheterna omfattas av reglerna om skatteseekretess, vilka ger ett bättre skydd än den sekretess som gäller i kronofogdemyndigheternas verksamhet. DI har intagit en motsatt ståndpunkt och ansett att även flödet av icke sekretessbelagda uppgifter till andra myndigheter bör regleras genom särskild behörighetskontroll för att förhindra att uppgifterna hos dessa myndigheter blir föremål för fri bearbetning.

Generaltullstyrelsen har framhållit att innehållet i utsokningsregistret kan vara av stort intresse för tullverket i samband med tulltaxering och undersökning av företag som misstänks vara inblandade i ekonomisk brottslighet, exempelvis grov varusmuggling. Man har också pekat på tullmyndigheternas beskattningsuppgifter i samband med införsel. Av bl. a. dessa skäl har generaltullstyrelsen ansett det angeläget att också tullverket får terminalåtkomst till utsokningsregistret.

Skälen för mitt förslag: RSV skall enligt vad jag tidigare har föreslagit ha förfoganderätt till hela utsokningsregistret. Av detta följer att verket också bör ha terminalåtkomst i samma utsträckning. För kronofogdemyndigheternas del har jag i nära överensstämmelse med SIU:s förslag föreslagit en geografiskt begränsad förfoganderätt som i princip innebär att en krono-

fogdemyndighet förfogar bara över uppgifter i mål och ärenden som hör till distriktet. Det finns därför anledning att överväga en motsvarande begränsning i fråga om terminalåtkomsten. En sådan begränsning har visserligen inte föreslagits av SIU eller ifrågasatts under remissbehandlingen. Men enligt min mening bör det med hänsyn till skyddet av de registrerades personliga integritet vara en naturlig utgångspunkt att man om möjligt försöker begränsa åtkomsten till centrala register av förevarande slag så att denna omfattar bara uppgifter som behövs i den enskilda myndighetens verksamhet. Det får visserligen förutsättas att man på en kronofogdemyndighet inte tar fram andra uppgifter än som behövs i verksamheten även om åtkomsten till uppgifterna är obegränsad. Men gör man ingen begränsning får man en onödig spridning av uppgifterna i registret, inte minst genom att detta i sin helhet blir tillgängligt för allmänheten hos varje kronofogdemyndighet.

Jag kommer alltså fram till att man bör införa en begränsning av terminalåtkomsten med hänsyn till vad som behövs i verksamheten.

Terminalåtkomsten för en kronofogdemyndighet måste till att börja med omfatta uppgifter om den som är registrerad hos myndigheten som gäldenär i ett mål om exekutiva åtgärder. Vidare bör det i förekommande fall finnas terminalåtkomst till uppgifter om gäldenärens make samt om personer som är gemensamt betalningsansvariga med gäldenären. Även uppgifter om fåmansföretag som gäldenären är delägare i samt andra delägare i företaget bör omfattas av terminalåtkomsten. Är gäldenären ett fåmansföretag bör också uppgifter om delägarna i detta ingå. Jag vill här erinra om att uppgifter om familjeförhållanden och delägarskap i fåmansföretag inte är omedelbart tillgängliga genom samhörighetsbeteckningar i utsködningsregistret. De kan tas fram av kronofogdemyndigheten först med hjälp av den sekretessbelagda terminalåtkomsten till det centrala skatteregistret.

Jag har hittills uppehållit mig vid uppgifter som har samband med gäldenärer i distriktet. Som jag framhållit i fråga om förfoganderätten bör en kronofogdemyndighet kunna vidta vissa registreringsåtgärder m. m. också beträffande gäldenärer som hör till andra distrikt. Det kan gälla fall där myndigheten får betalning, återkallelser, anståndsbeslut o. d. beträffande sådana gäldenärer. Vidare kan påpekas att kronofogdemyndigheten i Stockholm registrerar vissa nyinkomna mål även för andra kronofogdemyndigheters räkning. Terminalåtkomsten bör därför omfatta gäldenärer och svarande i alla typer av ärenden som handläggs hos myndigheten. När ett ärende av det nu angivna slaget är färdigbehandlat hos myndigheten bör också rätten till terminalåtkomst upphöra.

De kronofogdemyndigheter som är tillsynsmyndigheter i konkurs har i denna egenskap ett utvidgat verksamhetsområde som i de allra flesta fall omfattar ett län. Dessa kronofogdemyndigheter behöver terminalåtkomst till gäldenärerna inom tillsynsområdet. Jag vill i detta sammanhang förutskicka att jag kommer att förorda att länsstyrelserna får terminalåtkomst till uppgifter om gäldenärer vars skatteärenden handläggs inom länet. Med hänsyn till det nära samarbete som bör förekomma mellan länsstyrelsen och kronofogdemyndigheterna inom länet och till vad jag anført om tillsynsmyndigheternas verksamhetsområde anser jag det naturligt och

mest praktiskt att kronofogdemyndigheternas terminalåtkomst får omfatta det egna länet och inte bara det egna distriktet. Härutöver bör kronofogdemyndigheterna ha tillgång till uppgifter om konkurs och näringsförbud för hela landet.

Nästa fråga är då hur de nu angivna begränsningarna skall kunna genomföras i praktiken. Målsättningen bör naturligtvis vara att så långt möjligt försöka begränsa de tekniska åtkomstmöjligheterna i enlighet med vad jag anfört om terminalåtkomsten. Det torde vara möjligt att i stor utsträckning göra sådana begränsningar bl. a. med hjälp av behörighetskort o. d. Det torde däremot inte vara möjligt att helt avskära myndigheterna från terminalåtkomst till vissa uppgifter, bl. a. eftersom det enligt vad jag tidigare har sagt bör finnas möjlighet att vidta vissa registreringsåtgärder beträffande sådana personer utanför det egna distriktet och länet som man vet namnet på först när ärendet dyker upp. Redan genom en rättslig begränsning är emellertid mycket vunnet från integritetsskyddssynpunkt. Jag vill framhålla att i den mån en kronofogdemyndighet själv saknar befogenhet att göra en ADB-teknisk överföring av viss information från ett personregister så anses denna inte förvarad hos myndigheten, med verkan att inte heller allmänheten kan göra anspråk på informationen hos den myndigheten (jfr tryckfrihetsförordningen 2 kap. 3 § andra stycket).

Inom exekutionsväsendet gäller sekretess för uppgifter i mål och ärenden angående exekutiv verksamhet, om det kan antas att den enskilde eller någon honom närstående lider avsevärd skada eller betydande men om uppgiften röjs. Sekretessen gäller dock inte uppgift om förpliktelse som avses med den sökta verkställigheten och inte heller beslut i målet eller ärendet. Sekretessen inom den exekutiva verksamheten är således relativt begränsad och när det gäller annan verksamhet hos kronofogdemyndigheterna förekommer över huvud taget ingen sekretess. Det gäller t. ex. den verksamhet som utövas av de kronofogdemyndigheter som är tillsynsmyndigheter i konkurs samt kronofogdemyndigheternas tillämpning av lagen om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Utsökningsregistret skall enligt vad jag tidigare har sagt användas inte bara i exekutiv verksamhet utan också bl. a. för avräkning och i tillsynsverksamheten. En terminalåtkomst för kronofogdemyndigheterna för dessa olika användningsområden medför att det kan bli svårt att upprätthålla det sekretesskydd som enligt sekretesslagen skall finnas för den exekutiva verksamheten. För att undvika denna olägenhet föreslår jag efter samråd med chefen för justitiedepartementet att den sekretess som gäller i mål eller ärenden angående exekutiv verksamhet utsträcks till att omfatta också uppgifterna i utsökningsregistret.

I den allmänna debatten har man från en del håll förordat en längre gående sekretess för uppgifterna i utsökningsregistret. Något förslag i den riktningen har inte lagts fram av SIU och inte heller efterlysts under remissbehandlingen. Som jag har framhållit i avsnittet om utsökningsregistrets ändamål (3.3.1) har DOK till uppgift att utreda frågan om offentlighetsprincipens tillämpning på ADB-register och kommittén får i det sammanhanget anledning att pröva om en utvidgad sekretess är en ändamålsenlig lösning på de problem som är förenade med uppgiftslämnande från

myndigheternas register. Jag går därför inte in på den frågan i detta sammanhang. Prop. 1985/86: 155

Frågan om i vilken utsträckning uppgifterna skall vara tillgängliga för andra myndigheter via terminal har sin motsvarighet i den reglering som gäller för uppgifter i det centrala skatteregistret. Utgångspunkten för denna reglering har varit att uppgifterna får finnas tillgängliga endast i den mån behovet av att snabbt och enkelt få tillgång till dessa väger tyngre än den risk från integritetssynpunkt som terminalåtkomst anses medföra. När kronofogdemyndigheterna gavs terminalåtkomst till vissa uppgifter i det centrala skatteregistret framhölls att indrivningen av skatter och avgifter hör mycket nära ihop med den direkta beskattningsverksamheten. Indrivningen utgör sista ledet i hela den rad av olika åtgärder som krävs för att förverkliga det allmännas skatteanspråk. Mot den bakgrunden ansågs det i princip inte föreligga några bärande skäl mot att kronofogdemyndigheterna genom ett enkelt och smidigt förfarande fick tillgång till de ifrågavarande uppgifterna, som kronofogdemyndigheterna för övrigt kunde få del av redan på andra vägar (jfr prop. 1981/82: 160 s. 7). Enligt min mening får det nära sambandet mellan indrivning och beskattningsverksamhet beaktas också när det gäller frågan om skattemyndigheternas tillgång till uppgifter i utsökningsregistret. Även här gäller det att skapa rationella former för en överföring av uppgifter som i och för sig är tillgängliga på andra vägar. Utredningens förslag att länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna skall ha terminalåtkomst till uppgifterna i registret har heller inte mött några andra invändningar hos remissinstanserna än DI:s erinran om att möjligheter till fri bearbetning bör undvikas.

Utöver de skäl som SIU har åberopat vill jag för egen del peka på registrets användning för avräkningsändamål. Systemet med generellt verkande avräkningsregler bygger i stor utsträckning på att man med ADB-teknikens hjälp kan få till stånd en förut inte möjlig kommunikation mellan kronofogdemyndigheterna och de myndigheter som återbetalar skatter och avgifter. Denna fråga har berörts i prop. 1984/85: 108 (s. 50 f). Utgångspunkten var då att de myndigheter som har ADB-registrering och är inkopplade i terminalsystem skall kunna tillämpa avräkningsbestämmelserna med dessa hjälpmedel. Främst är det länsstyrelserna och, i fråga om punktskatter, sjömansskatt och redaravgift, RSV som behöver terminalåtkomst till utsökningsregistret för detta ändamål. Som har framhållits i propositionen skulle emellertid även generaltullstyrelsen vinna på att avräkningsförfarandet sker med hjälp av terminalåtkomst. Jag vill här också erinra om vad jag tidigare anförde om registrets användning för utredningar i samband med bl. a. tulltaxering (3.3.1). Det finns således flera skäl för att även tullverket bör ges terminalåtkomst till registret. Denna åtkomst bör dock inte avse andra myndigheter än generaltullstyrelsen.

De lokala skattemyndigheterna behöver utbyta upplysningar med kronofogdemyndigheterna i en rad olika ärendetyper, t. ex. i fråga om skönstaxering, planering av revisionsverksamhet, debitering av B-skatt, anstånd med inbetalning av skatt, förtidsåterbetalning av preliminär skatt, nedsättning av skatteavdrag på grund av existensminimum samt kontroll av arbetsgivares inbetalning och redovisning av skatter och avgifter. Det finns

sålledes en hel del uppgifter som kan underlättas för de lokala skattemyndigheterna om de får terminalåtkomst till utsökningsregistret.

I likhet med vad som föreslagits för kronofogdemyndigheterna bör terminalåtkomsten för länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna vara länsssluten i den meningen att den inte får avse uppgifter om andra personer än sådana som förekommer i ärende hos skattemyndigheterna inom länet. Generaltullstyrelsens terminalåtkomst bör avse hela landet men även här bör en begränsning ske till uppgifter om person som förekommer i ärende hos myndigheten.

Som har framhållits ovan får önskemålet att göra uppgifterna i utsökningsregistret mera lättillgängliga vägas mot den risk detta kan medföra för intrång i den personliga integriteten. När det gäller att överföra uppgifterna till andra myndigheter får vidare beaktas att sekretess gäller inte bara mot enskilda utan också i förhållandet myndigheter emellan. Sekretesskyddet i den exekutiva verksamheten är dock förhållandevis svagt och de uppgifter som förekommer i utsökningsregistret torde endast i undantagsfall vara av sådan karaktär att de omfattas av sekretess. Som jag tidigare har konstaterat är det fråga om uppgifter som i och för sig är tillgängliga för de berörda myndigheterna redan på andra vägar. En del av uppgifterna är för övrigt redan tillgängliga på terminal för skattemyndigheterna, eftersom de finns i det centrala skatteregistret. Jag tänker här på s. k. gäldenärsmarkering och andra uppgifter enligt 7 § 9 skatteregisterlagen. Det finns därför inte några tungt vägande skäl att begränsa terminalåtkomsten på det sättet att endast vissa uppgifter om en person skall vara tillgängliga för den myndighet som har anledning att utnyttja registret. Däremot finns det anledning att överväga om en del av de nyss nämnda uppgifterna kan uteslutas från det centrala skatteregistret, eftersom de enligt mitt förslag blir tillgängliga direkt från de myndigheter som närmast svarar för uppgifterna. Denna fråga är jag emellertid inte beredd att ta ställning till i det nu aktuella lagstiftningsärendet.

Reglerna om terminalåtkomsten får anses innefatta en skyldighet för de registeransvariga att tillhandahålla uppgifterna i utsökningsregistret, en skyldighet som i förekommande fall bryter sekretessen mellan de berörda myndigheterna i den mån en uppgift trots allt kan anses hemlig (jfr 14 kap. 1 § sekretesslagen).

I fråga om skyddet för uppgifterna hos den mottagande myndigheten är det som flera remissinstanser framhållit riktigt att reglerna om skattesekretess i allmänhet ger ett bättre skydd än de regler som gäller inom exekutionsväsendet för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Även hos tullverket är sekretesskyddet starkare än hos kronofogdemyndigheterna. Detta gäller visserligen inte generellt i ärenden om uppbörd av skatter, tullar och avgifter, men uppgifterna i utsökningsregistret kommer nästan uteslutande att användas i sekretessbelagd verksamhet hos de terminalanslutna myndigheterna. Just den omständigheten att uppgifterna i registret i något enstaka fall kan komma till användning i ej sekretessbelagd verksamhet medför emellertid att det blir oklart vilket sekretesskydd som gäller för uppgifterna så länge de finns i ADB-registret. Denna oklarhet bör undanröjas.

Ett särskilt sekretesskydd bör tillskapas för de uppgifter i utsokningsregistret som finns på terminal hos skattemyndigheterna. Man kan här tänka sig antingen den sekretess som gäller i exekutiv verksamhet eller den sekretess som gäller på skatteområdet. Det kan i och för sig hävdas att det är bäst förenligt med grunderna för skatteseekretessen att terminalbilden ges samma skydd som det som allmänt sett gäller inom skattemyndigheterna. För en sådan lösning talar också den omständigheten att uppgifterna så gott som uteslutande kommer att användas inom sådan verksamhet som är belagd med tull- eller skatteseekretess. Enligt min mening talar emellertid övervägande skäl för en ordning som innebär att samma sekretess för uppgifterna i registret gäller oavsett var uppgifterna finns tillgängliga. Det ter sig sålunda knappast motiverat att ha en mera omfattande sekretess för uppgifterna bara därför att en terminal finns hos en skattemyndighet. En ordning som innebär att uppgifterna så länge de befinner sig i registret behåller den sekretess som gäller hos den registerförande myndigheten är också bäst förenlig med den lösning som har valts i fråga om kronofogdemyndigheternas terminalåtkomst till det centrala skatteregistret.

Efter samråd med chefen för justitiedepartementet föreslår jag därför att det i sekretesslagen införs en bestämmelse som ger uppgifter i utsokningsregistret som är tillgängliga på terminal hos generaltullstyrelsen, länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna samma sekretesskydd som gäller för dessa uppgifter i den exekutiva verksamheten. Lagtekniskt bör detta uttryckas så att sekretessen för uppgifterna i utsokningsregistret gäller myndighets verksamhet som avser förande av eller uttag ur registret. Detta uttryckssätt, som också används i fråga om allmänt kriminalregister m. m. (jfr. 7 kap. 17 § sekretesslagen), innebär att den sekretess som gäller hos den registerförande myndigheten blir tillämplig också hos terminalanslutna myndigheter, så länge uppgifterna är kvar i registret. Görs ett utdrag ur registret eller används uppgifter ur detta på annat sätt i den terminalanslutna myndighetens verksamhet blir sekretessbestämmelserna för denna verksamhet i stället tillämpliga.

Av redaktionella skäl bör samma uttryckssätt användas också i fråga om sekretessen vid kronofogdemyndigheternas terminalåtkomst till det centrala skatteregistret. Den nuvarande regleringen i 9 kap. 19 § sekretesslagen bör därför utgå och ersättas med en regel av samma slag som den jag har föreslagit beträffande utsokningsregistret. Den nya regeln om skatteregistret bör tas in i 9 kap. 1 §. Detta föranleder i sin tur en ändring av 9 kap. 2 §. Även i denna fråga har jag samrått med chefen för justitiedepartementet.

3.3.5 Utlämnande på ADB-medium

Mitt förslag: För utbetalning av influtna medel och för annan redovisning får uppgifter ur utsokningsregistret lämnas ut på medium för automatisk databehandling. Sådant utlämnande får ske för andra ändamål endast om detta följer av föreskrifter i författning eller om regeringen har medgivit det. Regeringen får bemyndiga DI att lämna sådant medgivande i fråga om ej sekretessbelagda uppgifter.

Utredningens förslag: Samma som mitt.

Remissinstanserna: Förslaget har lämnats utan erinran av de flesta remissinstanserna. DI har förutsatt att det sker en noggrannare reglering av utlämnandefrågorna, medan några myndigheter inom skatteförvaltningen har framfört önskemål om att utlämnande utan särskild prövning skall få ske också för beskattningsändamål. Man har då pekat på behovet av smidiga ADB-rutiner vid t. ex. branschvisa kontrollaktioner som företas i samverkan mellan olika myndigheter. Som ett annat användningsområde där skulduppgifter m. m. bör vara tillgängliga på ADB-medium har nämnts taxeringsnämndernas arbete med skönstaxeringar. Här har framförts tanken att taxeringsavierna kompletteras med uppgifter ur utsökningsregistret, vilket skulle innebära en rationalisering av det informationsutbyte som redan i dag sker mellan kronofogde- och skattemyndigheterna.

Skälen för mitt förslag: Av min redogörelse för ADB-systemet inom exekutionsväsendet (avsnitt 2) har framgått att magnetbandsrutiner tillämpas för bl. a. utbetalning via det statliga redovisningssystemet (system S). Sådana rutiner tillämpas i viss utsträckning också vid redovisning till uppdragsgivande myndigheter. När det gäller de enskilda målen har jag i avsnittet om förfoganderätt och registeransvar (3.3.2) pekat på utvecklingen mot en ökad användning av ADB-rutiner vid registrering av målen. Denna s. k. bandmålsregistrering bör för att vara rationell ha sin motsvarighet i den teknik som används vid utbetalning och annan redovisning av verkställighetsuppdragen. Detta förutsätter att utlämnande kan ske på medium för ADB-behandling. Både för de allmänna och de enskilda målen finns det således behov av en ordning som medger att betalning och annan redovisning kan ske med hjälp av t. ex. magnetband. Jag ansluter mig därför på denna punkt till utredningens förslag, som också överlag har godtagits av remissinstanserna.

I fråga om utlämnande för andra ändamål har utredningen föreslagit samma reglering som gäller enligt skatteregisterlagen. Utlämnande skall således få ske när detta följer av författningsföreskrifter eller när regeringen har medgivit det. Vidare föreslås att DI efter bemyndigande av regeringen skall få lämna sådant medgivande i fråga om ej sekretessbelagda uppgifter. Den sålunda föreslagna ordningen öppnar en möjlighet att tillgodose önskemålen från skatteförvaltningen om ADB-teknisk tillgång till uppgifter från utsökningsregistret i samband med skönstaxeringar. Däremot är den mindre väl lämpad för utlämnande av uppgifter på ADB-medium för tillfälliga behov, t. ex. för sådana kontrollaktioner som har nämnts av några remissinstanser. Skattemyndigheternas möjligheter att rationellt utnyttja registret för sådana ändamål blir alltså i någon mån lidande, men detta kan inte anses vara en olägenhet av sådan art att den motiverar en annan ordning än den som SIU har föreslagit. Skatteförvaltningen har i föregående avsnitt (3.3.4) föreslagits få terminalåtkomst till utsökningsregistret, och enligt min mening bör man innan ytterligare erfarenheter gjorts låta frågan om utlämnande i andra former bli beroende av en prövning i varje särskilt fall.

Jag ansluter mig också till utredningens förslag i den del detta innebär att DI efter delegation från regeringen skall få pröva frågor om utlämnande. I

detta sammanhang vill jag erinra om vad jag tidigare sagt om registrets användning för kreditupplysningsändamål (3.3.1). Massuttag av uppgifter på ADB-medium för detta ändamål avses således bli underkastade DI:s prövning.

Som jag tidigare framhållit blir kreditupplysningslagens skyddsregler om underrättelse m. m. tillämpliga när dessa uppgifter i sin tur lämnas ut av kreditupplysningsföretagen.

Utlämnande av uppgifter i utsökningsregistret som lämpar sig för kreditbedömning bör därför kanaliseras via kreditupplysningsföretag. Däremot bör ekonomisk information av det här slaget inte spridas i fall där kreditupplysningslagens regler inte blir tillämpliga. Risken för detta kan enligt min mening motverkas genom att det i utsökningsregisterlagen tas in en bestämmelse som förhindrar att de registeransvariga myndigheterna vidtar särskilda åtgärder för att framställa eller tillhandahålla handlingar eller uppgifter som är ägnade för sådan kreditbedömning som avses i kreditupplysningslagen, om åtgärderna betingas av annat än den verksamhet som myndigheten har att fullgöra enligt sin instruktion eller enligt lag eller förordning. Bestämmelsen bör lagtekniskt kunna utformas så att uppgifterna i registret endast får bearbetas i enlighet med registrets ändamål. Med hänsyn till att det i samband med utlämnande på ADB-medium av uppgifter till t. ex. UC kan finnas behov av speciella bearbetningar bör utsökningsregisterlagen ha en föreskrift också om detta.

Det innebär i fråga om utsökningsregistret att det inte blir tillåtet att använda särskilda program för att sammanställa uppgifter om de registrerades ekonomiska förhållanden i den mån detta inte är direkt motiverat av kronofogdemyndigheternas verksamhet. Därmed bör man kunna hindra i vart fall massuttag av uppgifter som kan användas för sådan kreditbedömning som sker vid sidan av det normala förfarandet i kreditupplysningslagssammanhang.

Man kan överväga ytterligare åtgärder i fråga om utlämnande som ej omfattas av offentlighetsprincipen, t. ex. utlämnande till myndigheter. Även om ett sådant utlämnande av uppgifter helt håller sig inom ramen för den utlämnande myndighetens skyldigheter kan informationsutbytet nämligen – t. ex. i samband med statlig eller kommunal upphandling – ibland vara så pass likt det som sker via kreditupplysningsföretagen att man bör överväga att införa en motsvarighet till den underrättelseskyldighet som finns angiven i 11 § kreditupplysningslagen. Jag har därför övervägt om man t. ex. skulle kunna ha en föreskrift som innebär att en myndighet som från utsökningsregistret inhämtar uppgifter för en verksamhet som ej avser myndighetsutövning skall underrätta den omfrågade personen om de uppgifter som inhämtas. Jag har emellertid funnit att en sådan regel inte bör införas utan mera ingående överväganden än som varit möjliga i detta lagstiftningsärende. Enligt min mening bör frågan kunna övervägas av DOK.

Jag vill slutligen framhålla att den ordning jag nu har föreslagit bör ses som en provisorisk lösning i avvaktan på att resultatet av DOK:s arbete föreligger.

Mitt förslag: Uppgifter om indrivning av böter får bevaras i registret till utgången av det år då betalning har skett. Andra uppgifter om verkställighetsuppdraget och kronofogdemyndigheternas åtgärder får bevaras i registret under högst tre år. Så länge någon av dessa uppgifter finns kvar skall också identifieringsdata bevaras i registret. Uppgifterna skall gallras senast tre månader efter bevaringstidens utgång. Regeringen får medge att bevaringstiden för vissa uppgifter förlängs till högst fem år.

Utredningens förslag: SIU har föreslagit en generell bevaringstid på fem år.

Remissinstanserna: De hörda arkivmyndigheterna har från sina utgångspunkter godtagit förslaget. Detta har också de flesta andra remissinstanserna gjort, men några myndigheter inom skatteförvaltningen har ansett att en förlängd bevaringstid är motiverad i fråga om vissa uppgifter, bl. a. uppgift om konkurs. DI och JK har å andra sidan under hänvisning till kreditupplysningslagens regler uttalat sig för en generell begränsning av bevaringstiden till tre år.

Skälen för mitt förslag: Utredningen har föreslagit en generell bevaringstid på fem år, vilket bl. a. skulle underlätta rutinerna för gallring ur registret. Vissa remissinstanser har velat begränsa bevaringstiden till tre år.

Enligt min mening bör man beakta i vad mån olika uppgifter behöver bevaras för de ändamål som har angivits i 1 §. Det är därför mindre lämpligt att låsa tidpunkten för gallring till tre eller fem år. I stället bör en regel som medger en differentierad gallring införas. Huvudregeln bör då vara att uppgifterna får bevaras under högst tre år. För vissa uppgifter bör bevaringstiden emellertid vara ännu kortare. Jag tänker här på uppgifter om en bötesdom där böterna är betalda. Dessa uppgifter bör enligt min mening rensas ut så snart de inte längre behövs. Enligt nu tillämpade rutiner sker under det första kvartalet varje år en gallring av registret och jag förutsätter att man då kan utesluta uppgifter om böter som har betalats året innan. Detta skulle innebära att den genomsnittliga bevaringstiden för dessa uppgifter blir ungefär ett halvt år. För vissa andra uppgifter kan det å andra sidan vara motiverat med en något längre bevaringstid än tre år. En uppgift om konkurs behöver t. ex. vara tillgänglig om det kommer in nya mål mot gäldenären. Debiterad B-skatt kan bli restförd och även betald i ett tidigt skede. Skall man senare kunna använda maskinella rutiner för att beakta en omräkning som rör sådan skatt krävs därför en längre bevaringstid än tre år. Enligt min mening bör man i dessa och liknande fall kunna utsträcka den längsta bevaringstiden till fem år. Det bör ankomma på regeringen att avgöra vilka uppgifter som skall omfattas av denna längre bevaringstid. Den femåriga bevaringstiden bör få tillämpas endast när särskilda skäl motiverar detta.

För att anpassa bestämmelserna till praktiska gallringsrutiner bör vidare anges att uppgifterna skall gallras senast tre månader efter bevaringstidens utgång.

Bland de frågor som lämnats oreglerade i utredningens förslag är inhämtande av uppgifter till registret och rättelser i detta. Flera remissinstanser har pekat på behovet av bestämmelser på dessa punkter.

I fråga om formerna för inhämtande av uppgifter till registret vill jag hänvisa till den förordning (1983: 167) om användning av ADB inom exekutionsväsendet som har legat till grund för REX-projektets senare utveckling. Förordningen reglerar förfarandet vid införande i registret av de allmänna målen och den ger vidare RSV rätt att föreskriva rutiner för registreringen av enskilda mål. Tills vidare kompletterar den således den föreslagna utsökningsregisterlagen med bestämmelser om inhämtande av uppgifter till registret. Jag har i avsnitt 3.1 nämnt att SIU i ett annat sammanhang behandlat frågan om eventuella ändringar av RSV:s uppgifter i materiellt exekutionsrättsligt hänseende med anledning av ADB-hanteringen inom exekutionsväsendet. Det blir därför anledning att återkomma till frågan om en närmare reglering av bl. a. införandet av uppgifter i registret och i samband därmed ansvarsfördelningen mellan RSV och kronofogdemyndigheterna.

När det gäller frågan om rättelse av felaktiga uppgifter vill jag erinra om att datalagen är subsidiärt tillämplig på utsökningsregistret. De registeransvariga myndigheterna är därför redan på grund av bestämmelserna i datalagen skyldiga att sörja för ändamålsenliga rutiner på detta område. Detta bör lämpligen ske i samråd med DI. Det kan nämnas att RSV och DI redan har kommit överens om ett förfarande som innebär att felaktiga uppgifter inte görs tillgängliga vid generella fråge- och bearbetningsprogram, men däremot vid framställning av registerbesked enligt 10 § datalagen. På regeringens uppdrag har DI också utfärdat rekommendationer om den närmare tillämpningen av datalagens regler om rättelse i personregister. Jag vill vidare hänvisa till den tidigare nämnda data- och offentlighetskommittén, som enligt sina tilläggsdirektiv har att behandla frågan om rättelse i ADB-register. Enligt vad jag har inhämtat avser kommittén att endera dagen överlämna ett delbetänkande som bl. a. behandlar frågan om rättelser i personregister.

Enligt min mening är det av värde att bestämmelserna kan träda i kraft snarast möjligt. Samtidigt krävs det en viss omställning innan registerföringen kan anpassas till mitt förslag, som bl. a. innebär att vissa uppgifter skall uteslutas ur registret. Jag bedömer att denna omställning kan klaras av om ikraftträdandet bestäms till den 1 september 1986. Utöver dessa mindre justeringar krävs det emellertid också, med hänsyn till de korta bevaringstider jag har föreslagit, en omfattande gallring av äldre uppgifter i hela registret. Enligt min mening bör man inte belasta de registeransvariga myndigheterna med en kostnadskrävande extra gallring kort tid före den årliga gallring som enligt redan tillämpade rutiner sker under det första kvartalet varje år. Jag föreslår därför att ikraftträdandet av bestämmelserna om bevaringstid och gallring sker först den 1 januari 1987.

4 Upprättade förslag

I enlighet med vad jag nu anført har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1. utsokningsregisterlag
2. lag om ändring i sekretesslagen (1980:100).

Förslaget till lag om ändring i sekretesslagen har upprättats i samråd med chefen för justitiedepartementet. Lagrådets yttrande har inhämtats över förslagen, utom såvitt avser vissa av de föreslagna ändringarna i sekretesslagen. Förslaget i denna del är dock av redaktionell art, varför jag anser att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

5 Hemställan

Jag hemställer att regeringen genom proposition föreslår riksdagen att anta lagförslagen.

6 Beslut

Regeringen beslutar i enlighet med föredragandens hemställan.

Sammanfattning av skatteindrivningsutredningens betänkande Ds Fi 1983: 4

I det här betänkandet lämnar SIU förslag till författningsbestämmelser om det personregister som förs med hjälp av ADB för kronofogdemyndigheternas exekutiva verksamhet.

SIU tar i sina överväganden inledningsvis upp de allmänna utgångspunkterna för förslaget (4.1). Utredningen konstaterar att föremålet för författningsregleringen bör vara det personregister som förs med hjälp av ADB och inte ADB-systemet som sådant. Härav följer att författningsregleringen inte skall omfatta frågor om ansvaret för driften av systemet och inte heller t. ex. skyldigheten för olika myndigheter att lämna uppgifter för registrering. Vidare konstateras att de olika databaser som ingår i exekutionsväsendets ADB-system har ett gemensamt ändamål och att driften av systemet är ordnad på sådant sätt att det framstår som naturligt att betrakta de olika databaserna m. m. som ett enda register. Detta föreslås få beteckningen utsokningsregistret.

En annan fråga som behandlas i det inledande avsnittet i utredningens överväganden är vilka områden som är i behov av en författningsreglering. I denna fråga kan viss ledning hämtas från skatteregisterlagen (1980: 343). De områden som är reglerade där är också de som datainspektionen har ansett vara i behov av författningsstöd när det gäller utsokningsregistret, nämligen

- ändamålet med registreringen,
- registrets innehåll,
- rättelse av felaktiga uppgifter,
- inhämtande och utlämnande av uppgifter på ADB-medium,
- gallring och
- sekretessfrågor.

Därefter tar SIU upp frågan om hänsyn vid författningsregleringen bör tas till en framtida eventuell utbyggnad av registerföringen. Utöver registreringen av de allmänna målen, som i princip är fullständig, används ADB-systemet idag också för en registrering i begränsad omfattning av de enskilda målen hos kronofogdemyndigheterna. Försöksverksamhet pågår emellertid i begränsad skala med en mera fullständig registrering av och nya maskinella rutiner i de enskilda målen. Registreringen av dessa mål i framtiden kan idag inte överblickas ens i grova drag. Det bör därför anstå tills vidare med en författningsreglering av denna registrering.

SIU tar också upp frågan om kronofogdemyndigheternas tillgång till ett utredningsregister samt ett konkurs- och näringsförbudregister. Utredningen har i en promemoria upprättad i januari 1983 lagt fram sina synpunkter på behovet av en utbyggnad av ADB-registreringen för de nu nämnda ändamålen. I promemorian, som har överlämnats till regeringen, anför SIU att ADB-tekniken bör utnyttjas för att bereda kronofogdemyndigheterna smidig tillgång till vissa uppgifter om gäldenärernas egendomsförhållanden som är av betydelse i praktiskt taget alla mål, liksom även

uppgifter om företrädare m. m. för företag som har försatts i konkurs. Det kan emellertid inte idag med säkerhet bedömas i vad mån en sådan utbyggnad skulle innebära att ytterligare uppgifter lagras i exekutionsväsendets ADB-system eller på annat sätt beröra författningsregleringen av utsökningsregistret.

RSV undersöker f. n. möjligheten att ta in två nya typer av uppgifter i exekutionsväsendets ADB-register nämligen *dels* uppgifter om personer som har tillstånd att servera alkoholdrycker och *dels* uppgifter om företag som får ekonomiskt stöd av samhället. SIU anser för sin del att registrering av alla som har tillstånd att servera alkoholdrycker – även personer som inte är gäldenärer skulle innebära en från principiell synpunkt tveksam utvidgning av utsökningsregistrets ändamål och innehåll. En sådan utvidgning bör enligt utredningens mening inte göras. Beträffande stödföretagen konstaterar utredningen att det finns särskilda omständigheter som möjligen kan föranleda att en registrering av alla sådana företag bör accepteras. SIU har emellertid funnit anledning att peka på vissa problem som är förenade med en utbyggnad av registerföringen på det nu antydda sättet. På grund av dessa problem kan SIU f. n. inte heller biträda tanken på en registrering av alla stödföretag. En mera begränsad registrering av de nu nämnda typerna av uppgifter, omfattande endast personer som är gäldenärer hos en kronofogdemyndighet, bedömer utredningen vara av ringa värde.

I fortsättningen behandlar SIU i tur och ordning de områden som har ansetts vara i behov av författningsreglering. Till att börja med behandlas utsökningsregistrets ändamål. Registret används som ett hjälpmedel i den del av kronofogdemyndigheternas verksamhet som gäller verkställighet i allmänna och enskilda mål men däremot inte vid handläggningen av olika slags ärenden, t. ex. ärenden rörande tillsyn i konkurs. Huvuddelen av bestämmelserna om kronofogdemyndigheternas verkställighet finns i utsökningsbalken. Bestämmelser om verkställighet i allmänt mål finns dock även i uppbördslagen (1953: 272) m. fl. författningar. SIU föreslår därför en föreskrift att registret skall användas vid kronofogdemyndigheternas verkställighet enligt utsökningsbalken eller annan författning. Vidare används utsökningsregistret för utredningar vid bestämmande och uppbörd av skatt.

En fråga som hänger nära samman med registrets ändamål är frågan vilka myndigheter som är registeransvariga i fråga om utsökningsregistret. Enligt datalagen (1973: 289) är nämligen den registeransvarig för vars verksamhet ett personregister förs, om han förfogar över registret. SIU konstaterar att förfoganderätten över utsökningsregistret är uppdelad mellan olika myndigheter dels geografiskt, dels också funktionellt. Den funktionella uppdelningen är främst beroende på om en viss registreringsåtgärd vidtas med hjälp av magnetband eller vid bildskärmsterminal. De magnetbandsorienterade registreringsrutinerna handhas – liksom andra maskinella bearbetningar – av RSV för alla anslutna kronofogdemyndigheters räkning, medan varje kronofogdemyndighet i princip svarar för registreringen via terminal såvitt gäller uppgifter som hänför sig till det egna distriktet. Registreringen av nya mål sker dock centralt även när uppgif-

terna inte lämnas på magnetband. Utredningen anser att det bara är den geografiska uppdelningen av förfoganderätten som behöver författningsregleras. Utsökningsregistret förs som nyss har sagts för kronofogdemyndigheternas verksamhet men också för RSV:s. Verket utnyttjar nämligen registret för vissa arbetsuppgifter inom beskattningsområdet. Härav följer att RSV är registeransvarig beträffande hela utsökningsregistret, medan varje kronofogdemyndighet är registeransvarig såvitt gäller uppgifter som hänför sig till det egna distriktet. I det avsnitt som behandlar registeransvaret tar SIU också upp vissa frågor om myndigheternas serviceskyldighet och konstaterar bl. a. att alla myndigheter som är anslutna till utsökningsregistret är skyldiga att medverka aktivt till att misstänkta felaktigheter i registret utreds och felaktiga uppgifter rättas, samt se till att den till vilken en uppgift har lämnats ut underrättas om felet.

SIU föreslår bestämmelser som ganska detaljerat anger utsökningsregistrets innehåll. I princip skall registret bara innehålla uppgifter om personer som är svarande i mål hos kronofogdemyndigheterna. De typer av uppgifter som förekommer i registret är identifieringsuppgifter m. m. om den registrerade, uppgifter om skulden m. m. och uppgifter om kronofogdemyndighetens beslut och åtgärder m. m. Vilka identifieringsuppgifterna är beror på om det gäller en fysisk eller en juridisk person. Sökbegrepp i utsökningsregistret är personnummer respektive organisationsnummer. Uppgifterna om de registrerades namn och adress samt, i fråga om fysiska personer, vissa ytterligare uppgifter kontrolleras vid registreringen och aktualiseras regelbundet med hjälp av det statliga person- och adressregistret (SPAR) respektive organisationsnummerregistret. Uppgifter om indrivningsuppdraget – dvs. skuldbelopp, medelsslag m. m. anges fullständigt i alla allmänna mål. I de enskilda målen anges uppgifter om skulden bara när utmätning skall ske av överskjutande preliminär skatt. Uppgifterna fordras då för den maskinella fördelningen av det för utmätning disponibla beloppet. En viktig funktion hos utsökningsregistret är åtgärdsregistreringen. Uppgifter om kronofogdemyndighetens beslut och åtgärder registreras via terminal och bevakas i viss utsträckning maskinellt. Bevakningen innebär att kronofogdemyndigheten underrättas när t. ex. en gäldenär inte följer en uppgjord avbetalningsplan eller en arbetsgivare brister i redovisningen av medel enligt ett införselbeslut. I utsökningsregistret anges – utöver kronofogdemyndighetens beslut och åtgärder – även domstolarnas beslut om förordnande av god man enligt ackordslagen (1970: 847), konkurs och ackord samt beslut om försättande av ett bolag i likvidation. Uppgift om förordnande av god man, konkurs och ackord anges även beträffande personer som inte är svarande i mål hos någon kronofogdemyndighet. Detta är nödvändigt för att effektivt förhindra felaktiga åtgärder från kronofogdemyndighetens sida om det senare kommer in mål mot den som är försatt i konkurs etc. SIU föreslår att utsökningsregistret också skall innehålla uppgift om näringsförbud. Denna uppgift är av betydelse för kronofogdemyndigheterna såväl i indrivningsarbetet som vid tillsyn i konkurs. Även uppgift om näringsförbud bör anges också beträffande personer som inte är svarande hos någon kronofogdemyndighet.

Såväl RSV som kronofogdemyndigheterna har tillgång till alla uppgifter i

utsökningsregistret via terminal, utan någon geografisk begränsning. Många av uppgifterna i registret har betydelse också i skattemyndigheternas arbete. SIU föreslår därför att även länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna får ha terminalåtkomst till utsökningsregistret. Inte heller dessa myndigheters åtkomst bör författningsmässigt begränsas i geografiskt hänseende. Åtkomsten bör dock inte avse uppgifter som kan omfattas av sekretess enligt 9 kap. 19 § sekretesslagen (1980: 100).

Uppgifter i utsökningsregistret lämnas ut på ADB-medium för utbetalning av influtna medel och i vissa fall även för annan redovisning till sökanden. SIU föreslår en föreskrift att utlämnande på ADB-medium alltid får ske för de nu nämnda ändamålen. I övrigt bör uppgifter få lämnas ut på ADB-medium bara om det följer av lag eller förordning eller har medgivits av regeringen. Regeringen bör i viss utsträckning kunna uppdra åt datainspektionen att lämna sådant medgivande.

Varje år gallras äldre uppgifter ut ur utsökningsregistret och förs över till mikrokort. Alla uppgifter om enskilda mål och flertalet av uppgifterna om allmänna mål gallras ut andra året efter det år då målet har avslutats. För uppgifter om allmänna mål som tillhör vissa medelsslag fordras dock en längre bevaringstid. SIU föreslår att uppgifter om målen får bevaras under högst fem år från utgången av det år då målet avslutades. Samma bevaringstid som för uppgifter om målen bör gälla för uppgifter om förordnande av god man, konkurs, ackord och näringsförbud.

Avslutningsvis tar SIU upp frågan om författningsregleringens form. Utredningen anser att författningsregleringen bör ske i lagform.

Förslag till utsökningsregisterlag

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § För de ändamål som anges i 3 § skall med hjälp av automatisk databehandling föras ett för hela riket gemensamt utsökningsregister. Registret skall innehålla uppgifter om den som är gäldenär eller i annat fall svarande i mål hos en kronofogdemyndighet. Dessutom skall registret innehålla uppgifter om annan person enligt vad som är föreskrivet i 8 § andra stycket.

2 § I denna lag används beteckningarna gäldenär och svarande med samma innebörd som i 1 kap. 7 § utsökningsbalken. Om uppdelning av målen hos kronofogdemyndigheterna i allmänna och enskilda är föreskrivet i 1 kap. 6 § utsökningsbalken.

Ändamål och registeransvar

3 § Utsökningsregistret skall användas vid kronofogdemyndigheternas verkställighet enligt utsökningsbalken eller annan författning.

Utsökningsregistret får också användas för utredningar vid bestämmande och uppbörd av skatt.

4 § En kronofogdemyndighet förfogar över utsökningsregistret när det gäller uppgifter som hänför sig till myndighetens eget distrikt.

Riksskatteverket förfogar över hela utsökningsregistret.

Utsökningsregistrets innehåll

5 § För en fysisk person skall i utsökningsregistret anges

1. namn, adress och personnummer eller, när uppgift om personnummer saknas, särskilt registreringsnummer,
2. civilstånd och dag för civilståndsändring,
3. dödsfall och dag för dödsfall,
4. flyttning till utlandet, dag för utflyttningen och församling från vilken utflyttningen skett.

6 § För en juridisk person skall i utsökningsregistret anges firma, adress och organisationsnummer, eller, när uppgift om organisationsnummer saknas, särskilt registreringsnummer.

7 § För den som är gäldenär får utsökningsregistret innehålla följande uppgifter.

1. Skuldens storlek, slag av medel, dag när skulden fastställts och när den förfallit till betalning samt andra uppgifter om skulden som framgår av exekutionstiteln eller av andra handlingar i målet.

2. Den tidpunkt när skulden preskriberas.

3. Uppgifter som behövs för utbetalning av influtna medel och annan redovisning.

8 § För den som är gäldenär i allmänt mål skall utsökningsregistret innehålla följande uppgifter.

1. Anstånd, uppskov och avbetalningsplan.
 2. Utmätning, införsel, bötesförvandling och ställd säkerhet.
 3. Verkställd betalningssäkring och kvarstad.
 4. Betalningsinställelse och likvidation.
 5. Förordnande av god man enligt 2 § ackordslagen (1970: 847), konkurs, ackord och näringsförbud.
 6. Förhör eller annan åtgärd som har vidtagits för efterforskning av tillgångar.
 7. Anledningen till att fordringen inte har kunnat tas ut.
- Uppgifter enligt första stycket 3 och 5 skall anges även när uppgifterna rör en person som inte är gäldenär i allmänt mål.

Övriga bestämmelser

9 § Kronofogdemyndigheterna och riksskatteverket får ha terminalåtkomst till utsökningsregistret.

Länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna får ha terminalåtkomst till utsökningsregistret utom såvitt avser uppgifter som kan omfattas av sekretess enligt 9 kap. 19 § sekretesslagen (1980: 100).

10 § För utbetalning av influtna medel och för annan redovisning får uppgifter ut utsökningsregistret lämnas ut på medium för automatisk databehandling.

För annat ändamål än som anges i första stycket får uppgifter lämnas ut på medium för automatisk databehandling endast om detta följer av lag eller förordning eller regeringen har medgivit det. Regeringen får uppdra åt datainspektionen att lämna sådant medgivande i fråga om uppgifter som inte omfattas av sekretess. Datainspektionens beslut överklagas hos regeringen genom besvär.

11 § Uppgifter enligt 7 § och 8 § första stycket 1, 2, 4, 6 och 7 får bevaras under högst fem år från utgången av det kalenderår under vilket målet avslutades. Samma tid gäller för uppgifter enligt 8 § första stycket 3 och 5. I dessa fall räknas tiden från utgången av det kalenderår då åtgärden förföll eller förlorade sin verkan eller, i fråga om konkurs och ackord, förfarandet avslutades.

Uppgifter enligt 5 och 6 §§ skall bevaras så länge annan uppgift om personen förekommer i utsökningsregistret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden över skatteindrivningsutredningens betänkande (Ds Fi 1983: 4) Utsökningsregisterlag avgetts av hovrätten för Övre Norrland, länsrätten i Göteborgs och Bohus län, justitiekanslern, domstolsverket rikspolisstyrelsen, datainspektionen, trafiksäkerhetsverket, generaltullstyrelsen, riksskatteverket, riksarkivet, centrala studiestödsnämnden, statskontoret, riksrevisionsverket, länsstyrelserna i Stockholms, Uppsala, Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län, datalagstiftningskommittén (DALK), Föreningen Sveriges kronofogdar, Föreningen Sveriges skattechefer och Föreningen Sveriges uppbördschefer, Landsorganisationen i Sverige, Svenska Bankföreningen, Tjänstemännens centralorganisation och Upplysningscentralen UC AB.

Länsstyrelsen i Stockholms län har bifogat yttranden från kronofogdemyndigheterna i Stockholm, Sollentuna och Södertälje samt från lokala skattemyndigheten i Stockholms fögderi. Länsstyrelsen i Uppsala län har bifogat yttranden från kronofogdemyndigheten i Uppsala distrikt och lokala skattemyndigheten i Uppsala fögderi. Länsstyrelsen i Malmöhus län har bifogat yttranden från kronofogdemyndigheten i Malmö och lokala skattemyndigheten i Malmö fögderi. Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län har bifogat yttrande från lokala skattemyndigheten i Göteborgs fögderi.

Riksarkivet har bifogat yttranden från landsarkiven i Uppsala, Vadstena, Visby och Härnösand samt från Stockholms stadsarkiv.

1 Förslag till Utsökningsregisterlag

Inledande bestämmelser

1 § För de ändamål som anges i denna paragraf skall med hjälp av automatisk databehandling föras ett för hela riket gemensamt utsökningsregister.

Registret skall användas inom exekutionsväsendet för

1. verkställighet enligt utsökningsbalken,
2. verkställighet eller tillsyn enligt annan författning,
3. avräkning enligt lagen (1985: 146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter,
4. planering och tillsyn av verksamhet som avses i punkt 1–3.

För ändamål som avses i andra stycket 3 får registret användas också av myndigheter utanför exekutionsväsendet.

Utsökningsregistret får också användas vid beskattning och tulltaxering för planering, samordning och uppföljning av revisions- och annan kontrollverksamhet samt för utredningar vid bestämmande och uppbörd av skatter, tullar och avgifter.

2 § Riksskatteverket förfogar över hela utsökningsregistret. En kronofogdemyndighet förfogar över registret såvitt gäller uppgifter i mål eller ärenden som handläggs hos myndigheten enligt de närmare föreskrifter regeringen meddelar.

Utsökningsregistrets innehåll

3 § Utsökningsregistret skall innehålla uppgifter om den som enligt 1 kap. 7 § utsökningsbalken är gäldenär eller i annat fall svarande i mål hos en kronofogdemyndighet. I fråga om en annan person får införas uppgifter som avses i 6 § 9.

4 § För en fysisk person skall i utsökningsregistret anges

1. namn, adress och personnummer eller, när uppgift om personnummer saknas, särskilt registreringsnummer,
2. civilstånd och dag för civilståndsändring,
3. dödsfall och dag för dödsfall,
4. flyttning till utlandet, dag för utflyttningen och församling från vilken utflyttningen skett.

5 § För en juridisk person skall i utsökningsregistret anges firma, adress och organisationsnummer eller, när uppgift om organisationsnummer saknas, särskilt redovisnings- eller registreringsnummer.

För ett dödsbo får även registreras den avlidnes personnummer och dagen för dödsfallet.

6 § För fysisk och juridisk person får utsökningsregistret, utöver de uppgifter som anges i 4 och 5 §§, innehålla uppgifter om

1. exekutionstitel, skuldens storlek, medelsslag, dag när skulden fastställdes och när den förföll till betalning, influtna medel, den tidpunkt vid

vilken skulden preskriberas samt andra förhållanden av betydelse för betalningsskyldigheten som framgår av exekutionstiteln eller av andra handlingar i målet,

2. de verkställighetsåtgärder som har begärts av sökanden,
3. den som sökt verkställigheten och vad som i övrigt behövs för utbetalning av influtna medel och annan redovisning,
4. ställd säkerhet, uppskov och avbetalningsplan,
5. utmätning, exekutiv försäljning, införsel, avräkning och betalnings-säkring,
6. kvarstad och återtagande av vara,
7. bötesförvandling,
8. betalningsinställelse och likvidation,
9. konkurs, ackord, näringsförbud och förordnande av god man enligt 2 § ackordslagen (1970: 847),
10. förhör eller annan åtgärd som har vidtagits för efterforskning av tillgångar,
11. redovisningen av verkställighetsuppdraget.

Utsökningsregistret får också innehålla administrativa och tekniska uppgifter som behövs för registrets användning.

7 § Uppgifter som avses i 6 § får tas in i utsökningsregistret endast i den utsträckning som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Åtkomst och utlämnande

8 § Riksskatteverket och kronofogdemyndigheterna får ha terminalåtkomst till utsökningsregistret. Terminalåtkomsten för en kronofogdemyndighet får avse uppgifter om

1. den som är registrerad hos en kronofogdemyndighet i länet som gäldenär i mål om exekutiva åtgärder,
2. den som i annat fall än som avses i punkt 1 är gäldenär eller svarande i mål eller ärende som handläggs hos myndigheten,
3. make till person som avses i punkt 1,
4. den som är gemensamt betalningsansvarig med person som avses i punkt 1,
5. fåmansföretag som avses i 35 § 1 a mom. sjunde stycket kommunal-skattelagen (1928: 370) och delägare i sådant företag, om fåmansföretaget eller delägare i detta är gäldenär som avses i punkt 1,
6. konkurs och näringsförbud.

I fråga om kronofogdemyndighet som är tillsynsmyndighet i konkurs gäller terminalåtkomsten enligt första stycket punkt 1 också gäldenärer i annat län om detta ingår i tillsynsområdet.

Generaltullstyrelsen, länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna får också ha terminalåtkomst till utsökningsregistret. Terminalåtkomsten för generaltullstyrelsen får avse uppgifter om person som förekommer i ärende hos myndigheten. För en länsstyrelse och en lokal skattemyndighet får terminalåtkomsten avse uppgifter om person som förekommer i ärende hos myndigheten eller annan skattemyndighet inom länet.

9 § För utbetalning av influtna medel och för annan redovisning får uppgifter ur utsökningsregistret lämnas ut på medium för automatisk databehandling.

För annat ändamål än som anges i första stycket får uppgifter lämnas ut på medium för automatisk databehandling endast om detta följer av lag

eller förordning eller regeringen har medgivit det. Regeringen får uppdra åt datainspektionen att pröva frågor om utlämnande av uppgifter som inte omfattas av sekretess. Datainspektionens beslut överklagas hos regeringen genom besvär.

Övriga bestämmelser

10 § Vid förandet av registret skall särskilt iakttas att uppgifterna i registret endast får bearbetas i enlighet med registrets ändamål. Regeringen får dock för särskilt fall föreskriva undantag från vad som nu sagts om det föreligger särskilda skäl.

11 § Uppgift om indrivningsuppdrag som avser böter skall gallras ur registret senast under året efter det då full betalning skedde. Andra uppgifter som avses i 6 § får bevaras under högst tre år. Denna tid räknas för uppgifter om betalningssäkring, kvarstad, näringsförbud och förordnande av god man från utgången av det år då åtgärden förföll eller förlorade sin verkan samt för uppgifter om konkurs och ackord från utgången av det år då förfarandet avslutades. För övriga uppgifter räknas tiden från utgången av det kalenderår under vilket målet avslutades. Uppgift som inte längre får bevaras skall gallras ur registret senast tre månader efter bevaringstidens utgång.

Uppgifter enligt 4 och 5 §§ skall bevaras så länge annan uppgift om personen förekommer i registret.

Regeringen får föreskriva att vissa av de uppgifter som avses i 6 § får bevaras under högst fem år om särskilda skäl föreligger.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1986.

2 Förslag till Lag om ändring i sekretesslagen (1980: 100)

Prop. 1985/86: 155

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 19 §¹ sekretesslagen (1980: 100) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

19 §

Sekretess gäller inom exekutionsväsendet i mål eller ärende angående exekutiv verksamhet för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon honom närstående lider avsevärd skada eller betydande men om uppgiften röjs. Sekretessen gäller dock inte uppgift om förpliktelse som avses med den sökta verkställigheten och inte heller beslut i målet eller ärendet.

Sekretess gäller inom exekutionsväsendet i mål eller ärende angående exekutiv verksamhet för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon honom närstående lider avsevärd skada eller betydande men om uppgiften röjs. *Samma sekretess gäller i verksamhet som avser förande av eller uttag ur utsökningsregistret för uppgift som har tillförts registret.* Sekretessen gäller dock inte uppgift om förpliktelse som avses med den sökta verkställigheten och inte heller beslut i målet eller ärendet.

Sekretess gäller hos kronofogdemyndighet för uppgift i det centrala skatterregistret om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Har uppgiften tillförts ett mål gäller dock första stycket.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år, såvitt angår uppgift om enskilds personliga förhållanden, och annars i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1986.

¹ Senaste lydelse 1982: 454

LAGRÅDET

Utdrag
PROTOKOLL
vid sammanträde
1986-02-27

Närvarande: f. d. justitierådet Hult, regeringsrådet Dahlman, justitierådet Gad.

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 24 oktober 1985 har regeringen på hemställan av statsrådet Johansson beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till

1. utsökningsregisterlag.
2. lag om ändring i sekretesslagen (1980: 100).

Förslagen har inför lagrådet föredragits av kammarrättsassessorn Kent Sundqvist.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Innehållsförteckning

Prop. 1985/86: 155

Propositionen	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
1 Förslag till utsökningsregisterlag'	2
2 Förslag till lag om ändring i sekretesslagen	5
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde 1986-03-20	7
1 Inledning	7
2 ADB-systemet inom exekutionsväsendet	8
3 Föredragandens överväganden och förslag	10
3.1 Allmänna synpunkter	10
3.2 Författningsregleringen	12
3.3 Registrets innehåll och användning	12
3.3.1 Registrets ändamål	12
3.3.2 Förfogande och registeransvar	16
3.3.3 Registrets innehåll	18
3.3.4 Terminalåtkomst och sekretess	22
3.3.5 Utlämnande på ADB-medium	27
3.3.6 Bevarande och gallring	30
3.3.7 Övriga frågor	31
4 Upprättade förslag	32
5 Hemställan	32
6 Beslut	32
Bilaga 1 Sammanfattning av skatteindrivningsutredningens betän- kande DS Fi 1983: 4	33
Bilaga 2 Skatteindrivningsutredningens lagförslag	37
Bilaga 3 Förteckning över remissinstanserna	39
Bilaga 4 Till lagrådet remitterade lagförslag	40
Bilaga 5 Utdrag av lagrådets protokoll 1986-02-27	44

